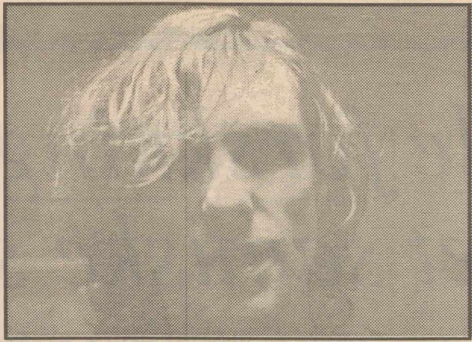

Jeg vil skyte
folk i senk

side 16

DumDum
intervju

side 20

Rødbrus og
øksejakt

side 19

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

Nr. 2 16. Februar 1993 17. årgang

UKA-93:

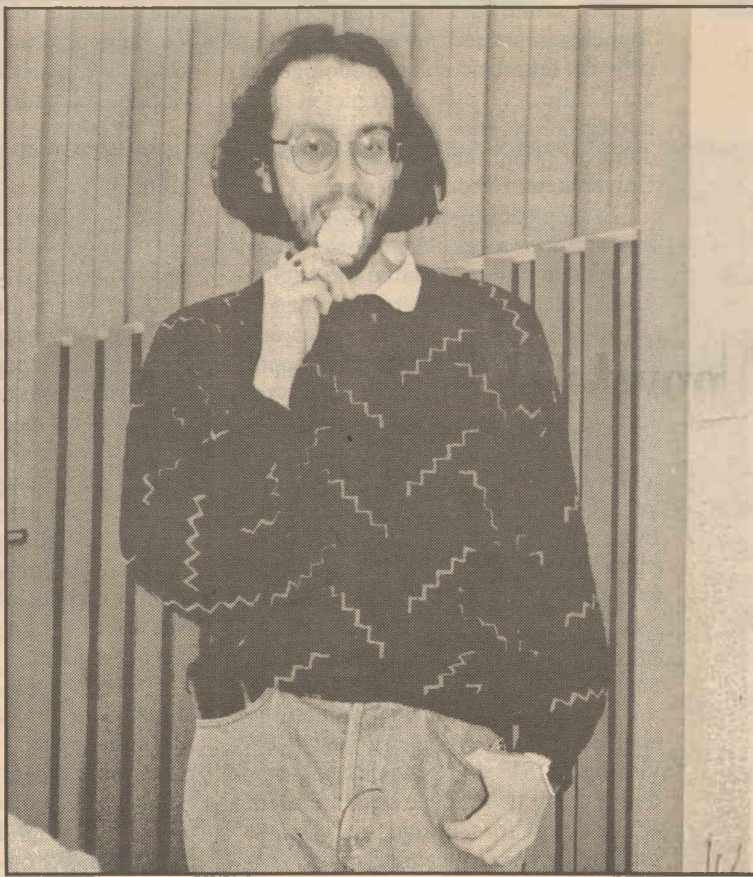
En synkende skute

Studentuka 1993 er nær sammenbruddet. Alle styremedlemmene har trukket seg fra det synkende skip. Alene igjen står skipper og UKAsjef Peder A. Pedersen. Det eneste faste arrangementet som er klart, er forfatteren Richard Hermann som kommer til Tromsø.

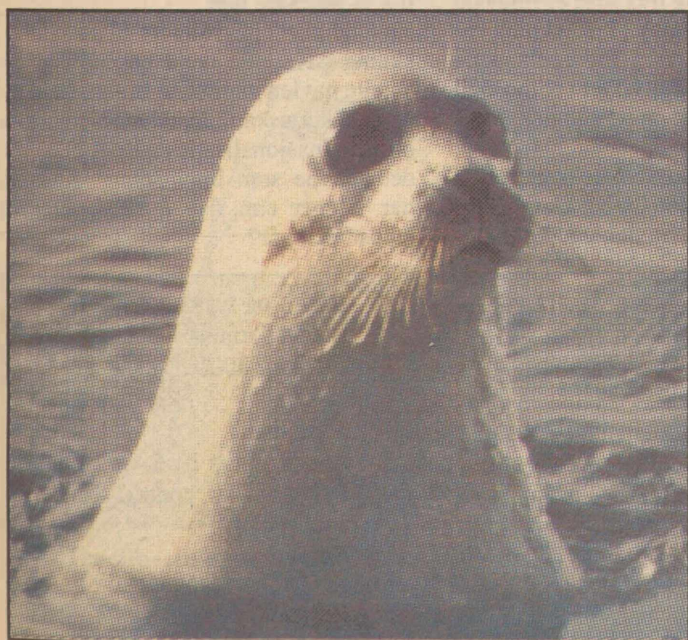
Pedersen må tåle hard kritikk for sin lederstil. Men han uttaler at han ikke kjenner seg igjen i denne kritikken, og fastholder at UKA-93 ligger godt an, tre uker før start.

Revyskuta, derimot, går klar av stormen.

Side 4 og 5

UKAsjef Peder A. Pedersen har fortsatt is i magen

Arktisk forskning

Avdeling for arktisk biologi driv forskning på dyr og ressursar i arkitske strok. Dei har fleire feltstajonar, både på Holt, Ryøya utenfor Tromsø og i Adventdalen på Svalbard. Der forskar dei på mellom anna moskus, reinsdyr, sel, kval, og rype.

Side 12 og 13

ISV LUKKER

På ISVs instituttmøte 15. februar gikk alle de ansatte inn for å få adgangsbe-grenset opptak til hovedfag. Studentene stemte imot. Av-gjørelsen om en eventuell luk-king blir tatt av Universitets-styret i mars. De ansatte ved ISV vurderte drastiske aksjo-ner for å få gjennomslag for lukking, bl.a sykemelding.

Kamp om leseplassene

Idag er det bare 64 frie lese-salsplasser igjen i andre eta-sje på UB. Tildelingsutval-get for lesesalsplasser går inn for at noen med fast plass må flytte. Men til tross for tilgang på PC og telefon i Breivika, er det stor motstand mot å flytte fra UB.

Side 6

Unikt MH-bygg

Universitetet i Tromsø er ale-ne i verden om å ha de aller fleste helsefagutdanningene og medisin under samlet un-der ett tak. I høst ble det satt igang felles kurs for alle før-steårsstudentene på MH-byg-get, for å forebygge tverrfag-lige konflikter helsevesenet sliter med På bildet ser vi Giske haug og Knut Nymo-en på pauserommet.

Side 9

På én fot

UKA-93 er en idealistisk organisasjon. Den ønsker å videreføre tradisjonene og intensjonene som studenter i 1983 la til grunn for UKA-arrangementene. UKA var da, og er fortsatt ment som en gave fra studentene til Tromsø by, som en takk for at byen og dens befolkningen tar godt imot oss. Dessverre er UKA-93 også en organisasjon med en svært usunn organisasjonskultur. En organisasjon bør nemlig aldri bygges opp omkring en person alene. Uansett hvor godt formålet er. For det er nemlig situasjonen for UKA-93. Og som kjent er det å stå på kun et ben slitsomt. Det skal bare litt sterk vind eller litt tid til før det ender med fall. Hadde fallet kun vært personens eget, ville det meste kunne tilgis. Tross alt, vil du skyte deg selv i foten, så vær så god. Men med et eventuelt fall følger også andre med i dragsuget. Muligens umuliggjør en lite hyggelig fiasko for UKA-93 de kommende forsøk på å videreføre arrangementet. Det er på tide at Peder A. Pedersen, som per i dag er UKA-styret, nå innser dette, tar selvkritikk og åpent innrømmer at UKA-93 har alvorlige problemer. Det er forsåvidt greit at svært sterkt engasjement eller sterke personlige ønsker gjør en blind. Men idealisme som drivkraft må aldri bli brukt for å unnskyldes udugelighet.

Hva som ligger til grunn for den usunne organisasjonskulturen i UKA-93 er et spørsmål med like mange svar som det er involverte i og rundt UKA-93. Nå, fire uker før UKA-93 skal gå av stabelen, er ingen tjent med en langvarig diskusjon om hva som gikk galt. Til det er situasjonen for prekær, og alle tilgjengelige krefter og midler bør settes inn på å berge UKA-arrangementet. Mest fordi UKA er en gave til Tromsø by og dens innbyggere. Men også fordi Universitetet bruker store summer på å feire seg selv i jubileumsåret. I denne feiringen er det naturlig at studentene er den viktigste brikken, med de største bidragene. Utenom UKA-arrangementet har vi studenter lite å vise til.

At studentene nå også tar et ansvar er en forutsetning. Det mest sannsynlige og tragiske er at det er studentene som vil svikte i et forsøk på å redde UKA-93. For generelt sett har studentene ved Universitetet i Tromsø inget engasjement. Klinisk død er kanskje en mer dekkende betegnelse.

Aktuelle forskningsoppgaver for det samiske samfunn?

Den samiske studentrollen

Jeg må først få presisere mitt utgangspunkt: Som samisk hovedfagsstudent ved seksjon for sosialantropologi/samiske studier (jeg tar forbehold om eventuelle navne-endringer som jeg ikke har fått med meg), er mitt naturlige utgangspunkt studentrollen, spesielt den samiske studentrollen.

Hadde jeg vært en god historieforteller, skulle jeg fortalt historien om den nokså naive unge jenta som kom fra Nord-Troms til Universitetet i Tromsø for å lære å forstå eller forklare sitt eget samfunn. Ho som trodde nøkkelen til kunnskap om sine egne omgivelser lå i å studere samfunnsvitenskap, og spesielt samiske studier.

Det første spørsmålet som meldte seg allerede første dagen på det såkalte storlaget i samiske studier/etniske relasjoner, var: Hvor er studentene? Det møtte nemlig bare opp ei jente til, i tillegg til meg, og ho sa at ho skulle studere sosialantropologi. Det var da i det minste hyggelig at det møtte opp fire lærere. To studenter og fire lærere. Det skulle bli to lærere på hver.

Mitt neste spørsmål var: Hvor er de samiske studentene? For meg som samisk student var det opplagt at jeg skulle velge nettopp samiske studier. Var det noe jeg ikke hadde forstått??

Det skulle vise seg at mine første "oppdagelsesreiser" her på ISV (skal vi kalle det feltarbeid slik antropologer ynder å kalle det?) etterhvert blei et nokså interessant og ikke minst krevende studium av mine nye omgivelser, nemlig Universitetet i Tromsø og særlig ISV.

Før jeg går videre vil jeg også presisere at mitt innlegg ikke fokuserer ensidig på den gamle debatten om samiske studier eller sosialantropologi. Jeg har det utgangspunkt at samiske studier er nedlagt, og sosialantropologi er opprettet. Dette fratår ikke seksjonen ansvar i forhold til det samiske samfunn. Kanskje vel så viktig er det å peke på de andre seksjonenes ansvar og utfordringer. Det resten av ISV har produsert i løpet av de 20 år som er gått som kan bidra til bedre forståelse av det kulturelle mangfoldet vi har her i nord, er ikke rare greiene! Det samiske samfunn blir omtalt og plassert som en sektor og ikke en dimensjon i norsk samfunnsliv.

Spesielt den samiske studentrollen er interessant i forbindelse med undervisning på ISV. Jeg vil våge den påstanden at det er de samiske studentene som er ansvarlige for å bringe inn "samiske" problemstillinger i undervisninga.

Det måtte for eksempel en samisk student til for å foreslå for de ansvarlige på seksjon for offentlig politikk og administrasjon at de burde undervise om de nyopprettede samiske institusjonene, som for eksempel Sametinget, når de likevel gikk igjennom de forskjellige forvaltningsnivåene vi har i Norge. Et av hovedproblemene til seksjonen var visstnok at det ikke fantes litteratur på området. Med dette er vi direkte over i vår

problemstilling - aktuelle forskningsoppgaver for det samiske samfunn?

Moralen i denne historien må bli at uten de samiske studentene på ISV blir problemstillinger og forskningsoppgaver som kan gagne det samiske samfunn usynliggjort gjennom bruk av formuleringer som at "vårt fag gir et godt inntak til å studere...", eller at "vi presenterer Canada og New Zealand, og utviklinga der, så får dere sjøl vurdere hva som er relevant for Norge". Det siste sitatet her er henta fra en av de populærvitenskapelige forelesningene 28.09.92.

Hvem av oss skal vurdere hva som er relevant for Norge. Hvilket skjønn skal vi bruke?

Situasjonen i dag her på huset er altså at vi får presentert ulike fag, eller disipliner som de kaller det her, og så blir det opp til oss å gjøre nytte av disse. Dette er i og for seg utfordrende oppgaver for framtida, men like utfordrende må det være å se litt nærmere i sømmene til disse ulike disiplinene og paradigmer som vi får servert her.

U-landssituasjonen

Det samiske samfunn befinner seg i dag i det som best kan karakteriseres som en utviklingslandssituasjon. Noen kaller det en minoritetssituasjon. Vi er mottakere av disipliner, paradigmer og perspektiver som er produsert i i-land, eller om man vil, av majoritetens aktører. Studentene rekrutteres fra u-landet, mens lærerne rekrutteres fra i-landet.

Begrepet kunnskap har vært definert slik: "Påstander om verden som får tilslutning fra andre".

Det som det i denne sammenheng vil være interessant å stille spørsmål om, er hvilke andre som vi definerer som relevante til å komme med sin eventuelle tilslutning til slike påstander. Nå beveger vi oss inn på maktrelasjoner mellom aktører. La oss illustrere med eksempler fra kunnskapsinstitusjoner, og sammenligne kunnskapsproduksjon om utviklingsland med kunnskapsproduksjon om Nord-Norge, med spesielt fokus på den minoritetssituasjonen samene står i i forhold til nordmenn.

Altså: Relasjonen mellom industri-land og utviklingsland er lik relasjonen mellom majoritet og minoritet, som igjen er lik relasjonen mellom forsker og student.

I kunnskapsinstitusjonene er det den norske majoriteten som definerer relevansreglene i forhold til den samiske minoriteten. Den norske majoriteten definerer hva som til enhver tid har akademisk legitimitet, og hva som er relevant politisk og ideologisk. I forskning på utviklingsland er det i industrilandene relevansreglene blir utviklet i forhold til akademisk, politisk og ideologisk legitimitet.

La oss på hvem som rekrutteres til kunnskapsproduksjon. Ved Universitetet i Tromsø er det fra den norske majo-

riteten lærerne rekrutteres. I forskning om utviklingsland er lærerne fra industriland.

Hva produseres det kunnskap Ved Universitet i Tromsø produsert det kunnskap som skal ha landsdelens vans. Det er forskning om forholdet mellom minoritet og majoritet, og det kunnskap om samer.

Hvordan produseres kunnskap Antropologisk analyseverktøy blir brukt i produksjonen av kunnskap landsdelen, og om samene. Det sam gjelder i forskninga på utviklingsland.

Spørsmålet er om det analyseverktøyet som er utvikla er godt nok. Er det ligger makt i definisjonen, vil må den norske staten definerer samene som gruppe på, avgjøre maktforholdet mellom nordmenn og samer i Norge.

Dette maktforholdet gjenspeiler seg i kunnskapsproduksjonen om oss samer. Vi er mottakere av "bistand" på samemåte som utviklingslandene er det. Vi blir produsert kunnskap om situasjonene i de land vi kaller utviklingsland. Man korrigerer perspektivene på den kunnskapsproduksjonen etterhvert som situasjonene endres i de land som studert.

Det diskuteres hvem som best kan forklare og fortolke situasjonen. Stakk viterne, for eksempel, med sine perspektiver, eller sosialantropologene med sine analyseverktøy. Dette vil jeg kalle bistand i overført betydning. Om man er bistand, kan vi fortsette som før. Jeg tror imidlertid at initiativet må komme fra de som til nå har vært objektene for forskerne. Vi må sørge for at flisa blir snudd litt på. Kanskje kan situasjonen endres dersom vår kunnskapsproduksjon belyses fra en ny vinkel, fra de som nå er blitt studert, fra u-land og fra minoriteter.

I sin prøveforelesning til cand. polit. eksamen kalte Samuel Gælok det som har skjedd på ISV til nå for "klientforhold". Jeg synes det var et godt uttrykk. Vi er klienter! Og den situasjonen må vi jobbe oss ut av!

Idealer

De tidligere objektene for forskninga må nå bli aktører i forskninga. Vi må være med på å bestemme nye paradig-

mer og perspektiver. Jeg er lei av å sitte på forelesninger her på huset, og hører om forskning på "fremmede kulturer". Hvilke fremmede kulturer? Fremmede for hvem? Hvis ikke

antropologien snart kan skifte ståsted er antropologien ikke god nok. Ja, og det må vi forandre den.

Det blir ofte referert til "navlebeskuing". Kanskje det å beskue den utskjelte navlen vår kunne bringe fram ny og god kunnskap? Jens Ivar Nergård sier om internasjonalisering at det ikke var det samme som importering. Kanskje har vi mer enn fisk å eksportere fra landsdelen vår?

Kronikken er skrevet av hovedfagsstudent Janne Hansen, ISV

Utopia er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø. Avisen gis ut med støtte fra Studentsamskipnaden.

Redaksjonens adresse: Universitetet-UB, 9037 Tromsø. Telefon (083)44283, Faks (083) 44905 (merk "Utopia")

Ansvarlig redaktør: Anna Katarina Paus Grova
Redaktør: Marianne Tønnessen
Kulturredaktør: Kurt A. Seljeseth
Redaksjonssekretær: Ma'ayan Murad
Fotoansvarlig: Markus Hareide
Sivilarbeider: Tomas Sætre

Redaksjon: Erik Ødegaard, Øyvind Eggen, Anders Røeggen, Tore Vik, Snorre Sanner, Sten-Rune Roland, Robert Hagen, Ingrid Neerland Walseth, Jørn Spøderholm, Odd Kristian Dahle, Magnus Skaar, Jon Vold, Hilde Klemetsdal, Laila Unhjem, Henriette H. Jacobsen, Rune Dalheim, Jarle Johansen, Espen Hansen, André Hedquist, Anne

Ernstsen, Cathrine Hansteen Liland, Kai H. Nygaard, Anne Grete Sandaune, Bjørn Langgård, Håvard Sommernes, Ingebjørg Bondevik Tønnessen, Fredrik Nilsen, Per Ness, Per Ivar Johansen, Rune N. Andreasen, Geir K. Ronald og Linda Andreassen.

Repro og trykk: Bladet Tromsø
Opplag: 4000

Annonser: Annonsepris: Kr 5,- pr sp.m.m. For annonser, kontakt redaksjonen.
Neste annonsedeadline: 25. februar 1993.

De ansatte vil ha kantina i fred

Tegning: Erik Ødegård

Vi noterer at

*En underskriftskampanje - ifølge ryktene - pågår blant de ansatte ved Universitetet. Målet er å stenge studentene ute fra ISL-kantinen et par timer hver formiddag, slik at de ansatte kan innta sin studentsubsidierte føde i renslige og rolige former. Å ha langhårede studenter subbene rundt i studentkantinen i tide og utide blir muligens for illeluktende og bråkete. Men skitt la gå. Egentlig skulle vi vel være henrykt over de ansattes raushet, da de tross alt godtar at vi skal få bruke ISL-kantinen iblant - når de selv ikke er der. Forøvrig kan det bemerkes at de ansatte gjennom dette initiativ avslører en oppsiktsvekkende optimisme og tro på egne evner. Kjapp hode-regning tilsier at det vil bli svært mange studenter pr. ansatt i eventuelle kantine-sammenstøt.

* Universitetet kan vise til en imponerende effektiv saksbehandling. Et informasjonsmøte angående Universitetets 25-års jubileum ble avholdt 27.

januar. I et skriv datert 28. januar innkalles alle studentforeninger og lag til møte 2. februar, for å drøfte ideer og forslag til eventuelle markeringer. Universitetet stiller opp med en del midler for å muliggjøre gjennomføring av ideene. Det vi i første rekke vil gratulere med er at søknadsfristen for tildeeling av slike midler går ut 10. februar. Dermed får foreningene hele 14 dager på seg til å utarbeide ideer og sende søknad om midler. Og det til feiring av et Universitet som har eksistert i 25 år. Det klassiske skillet mellom teori og praksis kan vanskelig illustreres bedre; i teorien har vi 25 år på å planlegge feiringene, i praksis 14 dager.

* Nikotinsutterne på Universitetetsområdet har enten lav moral eller lesevaner. Eventuelt begge deler. Halvstumper står stadig vekk i akrobatiske byggverk på toppen av de svarte sigarettboksene og osrer opp mot vaktmesteren og sunne studenters nesebor ved inngangspartiene. Men den sorte platen i øverste etasje på sigarettbok-

sene er ikke tiltenkt rollen som tumleplass for utsugde sneiper. Platen er derimot konstruert med det formål å slukke giften, før restene av sigaretten dumpes ned i boksen. En hittil ikke

så iøyenfallende, oppstående utvekst fra Den Sorte Plate - kalt plakaten - prøver på vegne av sigarettboksen og andre å formidle nettopp dette (se bildet).

Foto: Jørn Søderholm

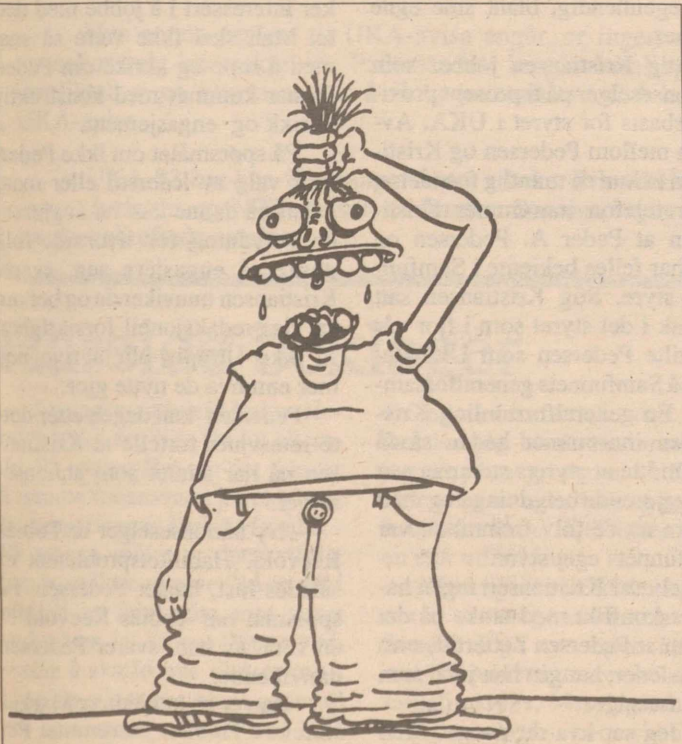
Studentavisa for 15 år siden: Eritrea

Allmøte ved ISV har den 25. januar enstemmig vedtatt en resolusjon om Sovjets aggressive rolle i Eritrea. Vi bringer her et utdrag fra denne:

"-Vi fordømmer på det skarpeste Sovjets aktive støtte til, og deltakelse i krigshandlingene mot det eritreiske folket. - Vi ser det som en stor seier at det eritreiske folket i dag har frigjort over 90% av landet sitt, og

vi støtter det fullt ut den videre kampen for å frigjøre hele landet og oppnå nasjonal sjølstendighet og uavhengighet."

Resolusjonen oppfordrer videre til innsamling av penger, som sendes til den eritreiske hjelpeorganisasjonen i Norge. Resolusjonen blir sendt til ELF's og EPLF's representanter i Norge.

ORVAR GJØR SITT ENESTE TRIKS.

Tegning: Erik Ødegård

Fem på rad

Vi tok oss en runde og spurte folk om de kjenner navnet til rektor Ole D. Mjøs. Så spurte vi om de visste hva D'en står for, og til slutt lurte vi på om de liker Ole Danbolt Mjøs.

Trond Johan Mikkelsen, IMR/IBG:

Nei, jeg burde egentlig vite hva han heter. Jeg vet heller ikke hva D'en står for, kanskje David eller noe.

Jeg har ikke noe personlig forhold til ham så jeg kan ikke si om jeg liker ham.

Tanja Nymark, IMR:

Rektor heter Ole D. Mjøs. Mellomnavnet hans vet jeg ikke, men jeg gjetter på Didrik.

Bortsett fra å skifte mening i sivilingeniørsaken er han ikke så verst.

Jostein Gjerdrum, spissepakker:

Nei, jeg vet ikke hva han heter. Mellomnavnet gjetter jeg på er David.

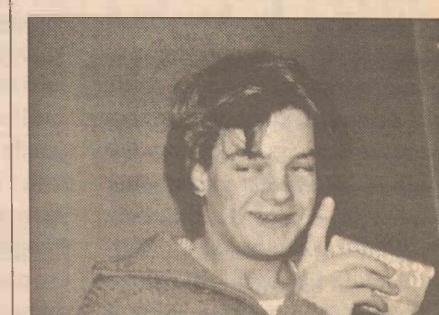
Jeg har ikke snakket med han, jeg har bare sett han, men han virker grei.

Viola Korneliussen, medisin:

Rektor heter Ole D. Mjøs. D'en står kanskje for David, jeg vet ikke.

Jeg liker Ole D. Mjøs. Han har vært lege for folk fra Ølhallen. Jeg syns han virker positiv.

Espen Myrland, IMR:

Heter? Vent litt, nå må jeg tenke, jeg leste om han men husker ikke hva han heter. D'en? Dag eller David kanskje.

Jeg kan vel ikke vite om jeg liker han. Jeg hakke snakka med han.

UKA-93 er på sammenbruddets rand. Dårlig styring og manglende kommunikasjon har fått styremedlemmene til å trekke seg en etter en, og UKAsjef Peder A. Pedersen er alene igjen i styret. Bare noen få arrangementer er fastspikret, og UKA er allerede et underskuddsforetagende.

Av Kurt Seljeseth
og Geir K. Ronald (foto)

Siste møte i november

Siste avholdte møte blant styremedlemmene i UKA fant sted i slutten av november. Da bestod styret av UKA-leder Peder A. Pedersen, arrangementssjef Markus Hareide, økonomiansvarlig Maayan Murad, blestsjef Heidi Resch, revysjef Per Helge Nylund og UKA-avis ansvarlig Sten Rune Roland.

Resultatet for UKAs første arrangement, en konsert med Tromsøbandet Mr. West Goes East i slutten av november, vitnet om dårlig planlegging og uklare ansvarslinjer. Det møtte syv betalende publikummere, og konserten ble avlyst. Da lovet UKA-styret å gi tilbake pengene for konserten til de betalende mandagen etter, mot at de møtte på Samfunnets kontor. Senest i midten av januar dette året, ringte to av de betalende og truet med å gå til avisene dersom de ikke fikk tilbake pengene sine. Bandet som var lovet tolv tusen kroner for denne enkelt-opptredenen, krevde seks tusen kroner for oppmøtet. Noe de fikk.

Faller som fluer

Siden dengang har rekken av styremedlemmer innen UKA-styret blitt betydelig tynnere. Arrangementssjef Markus Hareide trakk seg i begynnelsen av desember. I samme periode trakk også blestsjef Heidi Resch seg fra sitt verv. Begge har oppgitt personlig grunner som årsak til fratredelsene. Markus Hareide har uttalt at han ikke var misfornøyd med Pedersens ledelse på dette tidspunkt, da Pedersen ikke gjorde noe spesielt, slik at Hareide mer eller mindre kunne styre det meste selv.

UKA-avissjef Sten Rune Roland trakk seg av personlige og familiære grunner tidlig i januar. Han er ikke nådig i sin kritikk:

- Det kom ikke som noen overraskelse at det rakner for UKA. Peder A. Pedersen har utrolig mye skyld for dette. Men der er andre og. Det er Markus Hareide som har tatt initiativet til det som har skjedd av aktiviteter i høst, etter at UKAsjef Peder A. Pedersen ikke gjorde noe som helst. Markus Hareide har også virket som en bremsekloss mot eventuelt å få Pedersen fjernet, i og med at Pedersen og Hareide er nære kamerater.

11. februar trakk også økonomiansvarlig Maayan Murad seg på grunn av "mye rot i styret".

Pedersen eneste i styret

På spørsmålet om hvem som per i dag sitter i UKA-styret svarer Peder A. Pedersen: - Styret idag er foruten meg selv revysjef Per Helge Nylund, Magnus Skaar og Jørn Søderholm.

Magnus Skaar og Jørn Søderholm er leiet inn av UKA-93 for å lage UKA-avis. Skaar forteller oss at han og Søderholm ikke er medlemmer av UKA-styret. Da gjenstår foruten Pedersen selv revysjef Per Helge Nylund.

Marit Nilsen, nestleder i Studentrevyen, uttaler: - Vi gav UKA-ledelsen et tilbud om samarbeid i forhold til PR-fremstøt og sponing, men responsen var heller laber. Vi regner oss som et eget foretak uavhengig av UKA-styret. Rent formelt sett så er båndene der, men i praksis så er vi et fritt og uavhengig foretak. Det er trist dersom UKA nå skulle gå på trynet, for det vil medføre en viss konsekvens for oss også, i og med at tidligere UKA-ledelser har kjørt revyene godt frem i lyset.

Per Helge Nylunds status som medlem i UKA-styret er således av en mer formell karakter.

Da gjenstår kun Peder A. Pedersen som aktivt UKA-styremedlem.

Sterk kritikk av Pedersen

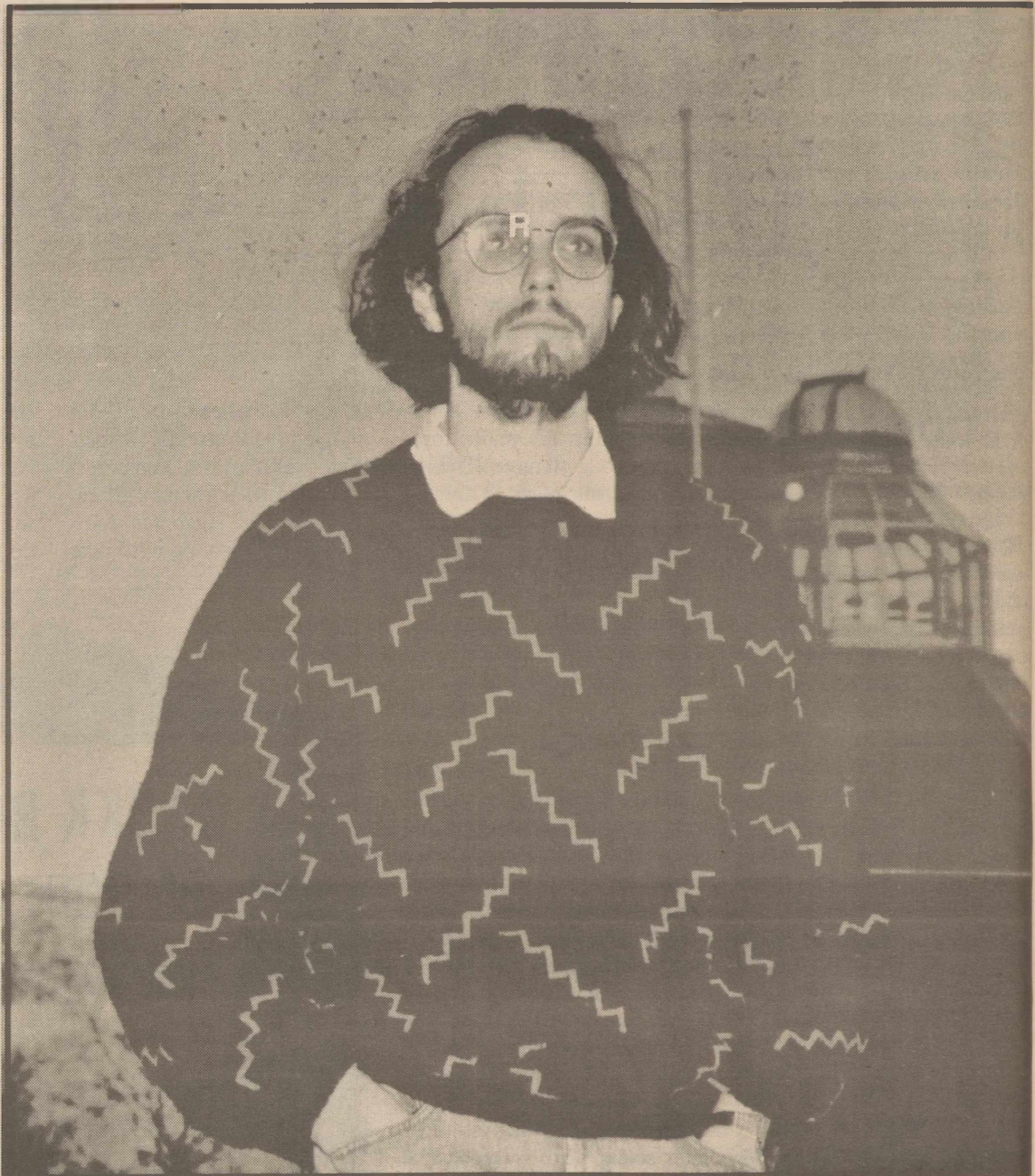
Pedersen sier at UKA-93 ligger godt an. Det er heller ingen problemer som ikke kan løses. I forrige utgivelse av Utopia kommenterte Pedersen situasjonen slik: "Man må ha is i magen. Jeg ser ingen grunn til å rope om krise ennå." Tidligere UKA-styremedlem Sten Rune Roland kommenterer denne uttalelsen slik:

- Jeg fatter ikke hvordan Pedersen har klart å drive det så langt. Og så stå frem i avisen og si at han har is i magen. Pedersen er enten uansvarlig eller en dårlig leder. Mest sannsynlig er han en kombinasjon av begge deler. Uansett, den manglende styringen av UKA-arrangementet er en skamplott for Universitetet.

Nylig avtroppende økonomiansvarlig Maayan Murad summer Pedersens lederrolle med følgende ord: - Pedersen har ikke løftet en finger for at styret skal ha noen form for samhold eller koordinering. Pedersen selv uttaler når han hører kritikken: - Jeg kjenner meg ikke igjen i dette.

Tidligere arrangementssjef Markus Hareide sier: "Peder har vel ikke gjort verdens beste jobb, men studentene må ta noe av skylden også".

UKA-93

Ukasjef Peder A. Pedersen

- Og alle var vi gode venner

At nære forbindelser av privat karakter kunne bli et problem har Peder A. Pedersen tydeligvis oversett under sin utnevnelse av medlemmer til UKA-styret. Pedersen hevder selv at de nære forbindelsene innad i styret er en fordel og ser ingen habilitetskonflikt i det faktum at Hareide og han er kamerater. Heller tvertimot:

- Det er lettere å jobbe med kamerater. Når de har sagt de skal gjøre noe så gjør de det. Kamera-ter og venner vil nødig svikte. Samtidig innrømmer Pedersen at de nære forbindelsene styremedlemmene imellom ikke var tilsiktet. - De var lette å overtale til å ta verv.

Foruten forbindelsen mellom Hareide og Pedersen eksisterer det også mange andre forbindelser av privat karakter. Pedersen og Hareide er adventure-spill kamerater med revysjef Per Helge Nylund. Hareide og tidligere avis-sjef Sten Rune Roland, foruten nå avtroppende økonomisjef Murad er gode venner fra tidligere, blant annet fra Utopia. Utnevnelsen av UKA-styret har således i hoved-

sak vært gjort av Peder A. Pedersen egenhendig, blant sine egne venner.

Stig Kristiansen jobber som annonseselger på ti prosent provisjonsbasis for styret i UKA. Avtalen mellom Pedersen og Kristiansen er kun en muntlig forståelse. Over telefon innrømmer Kristiansen at Peder A. Pedersen og han har felles bekjente i Samfunnets styre. Stig Kristiansen satt faktisk i det styret som i fjor vår innstilte Pedersen som UKA-leder på Samfunnets generalforsamling. En generalforsamling Kristiansen innrømmer hadde så få fremmøtte at styrets stemmer var av avgjørende betydning i og med at fem av de tolv fremmøtte var Samfunnets eget styre.

Selv ser Kristiansen ingen habilitetskonflikt med tanke på det faktum at Pedersen i ettertid, som UKA-leder, har gitt han jobb som annonseselger.

- Jeg ser hva du mener. Men det er ikke min sak. Jeg skjønner godt at Pedersen griper fatt i den første og beste som er interessert i å jobbe med annonsesalget. Det

er ikke så mange andre som virker interessert i å jobbe med dette. Man skal ikke være så snar med å rope og skrike om Peder. Få har kommet med konstruktiv kritikk og engasjement.

På spørsmålet om ikke Pedersens valg av lederstil eller mangelen på denne kan ha avgjørende betydning for hvorvidt folk ønsker å engasjere seg, svarte Kristiansen unnvikende og ber om en viss redaksjonell forsiktighet, så ikke Utopia blir å rive ned mer enn hva de nytte gjør.

Pedersen kan dagen etter dette intervjuet fortelle at Kristiansen nå har sluttet som annonseselger.

- Ny annonseselger er Tobias Reevoold. Habilitetsproblemet er således løst, mener Pedersen. På spørsmål om Tobias Reevoold er en venn av han, svarer Pedersen unnvikende.

- Han er en bekjent av Markus Hareide. Til slutt innrømmer Pedersen at den nye annonseselgeren er en bekjent av han også.

RAKNER

Dette er fakta tre og en halv uke før UKA-93 skal gå av stabelen:

Høsten -92 avholder UKA- 93 ett arrangement. En konsert med Mr. West Goes East. Konserten blir avlyst da bare syv betalende publikummere møter. De betalende blir lovet pengene tilbake på første virkedag. Arrangementet innebærer et økonomisk tap for UKA- 93 på i overkant av ni tusen kroner. I midten av januar ringer to av disse syv betalende og truer med å gå til avisene dersom de nå ikke får igjen pengene sine.

Siste styremøte finner sted i slutten av november. Kommunikasjonen mellom styremedlemmene har etter den tid vært minimal. Økonomiansvarlig Maayan Murad har ikke hatt noen form for dialog med Pedersen etter dette tidspunkt. Pedersen unnkylder dette med at han har liten greie på økonomi.

I løpet av en kort periode i månedsskifte november/desember ifjor trekker arrangementssjef Markus Hareide og blestsjef Heidi Resch seg fra sine verv.

Like etter jul trekker UKA-avis ansvarlig Sten Rune Roland seg fra sitt verv av personlige og familiære grunner.

Maayan Murad trekker seg fra sitt verv som økonomiansvarlig torsdag den ellefte februar. Som grunn oppgir hun at Pedersen har ansatt annonseselger på provisjonsbasis og inngått kontrakt på tyve tusen kroner uten hennes viten og samtykke.

Annonse selgeren Stig Kristiansen satt i styret i Samfunnet da Pedersen ble valgt til UKA-leder. Han ser ingen betenkligheter med å få ekstrajobb av den samme Pedersen som han var med å velge inn som UKA-leder. Likevel trekker han seg fra jobben som annonseselger dagen etter å avgitt denne uttalelsen.

Pedersen skaffer ny annonseselger samme dag og uttaler at habilitetskonflikten nå er løst. Like etterpå innrømmer han at den nye annonse-selgeren også er en bekjent av han.

Pedersen uttaler at han ikke frykter underskudd og mener å ha mer enn tredvetusen igjen på UKA-kontoen.

UKA-93 har ikke klart å skaffe en hovedsponsor. Ingen andre sponsorer heller.

Hva annonsesalget til UKA-avisa angår, er ingen annonsekontrakt underskrevet. Pedersen har inngått betalingsforpliktelser på tyvetusen for å få to journalister til å lage UKA-avisa

UKA-93 har kun få arrangementer i boks. Rikard Hermann, forfatter og NRK- kåsør, er foruten Studentrevyen er eneste bekreftede avtaler.

Hareide beklager

Arrangementssjef Markus Hareide trakk seg like før jul allerede. På spørsmålet om det ikke er å rømme fra ansvaret å trekke seg fra inngåtte verv svarer Hareide: - På mange måter er dette riktig. Om man ikke rømmer, så er det i allefall en feig måte som setter andre i en lei knipe. Det er vanskelig å skaffe nye til å ta over. Hareide sikter her blant annet til det lave engasjementet ved Universitetet. Hansier videre:

- For meg stod valget mellom min jobb som fotosjef i Utopia og jobben i UKA-93. Og da var

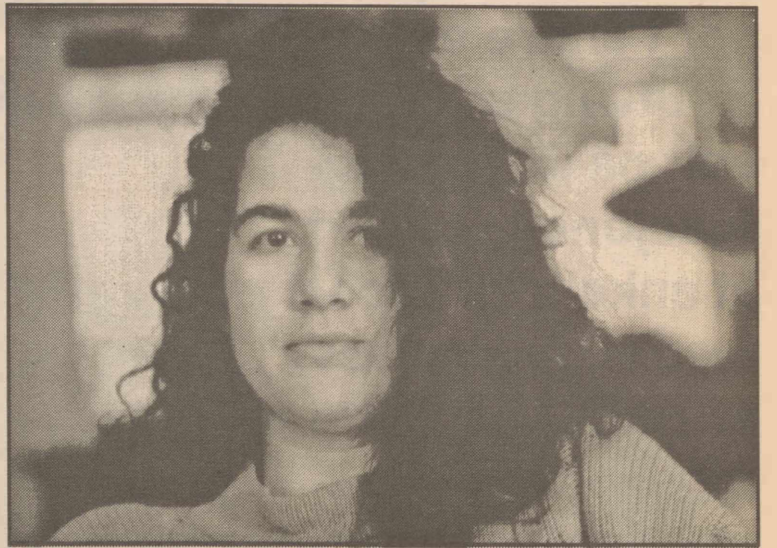
det lettere å fortsette i avisa. Dette var noe jeg burde ha innsett før jeg tok på meg i vervet i UKA-93. Men det manglet folk og jeg stilte opp for Peder. Dessuten var det en stor utfordring.

-En ting som vi ikke må glemme er at mange trakk seg uten å forsøke å gå nye veier. Det har satt UKA-arrangementet i en forferdelig knipe. Men jeg tok meg vann over hodet. I ettertid har det blitt en lei affære, da jeg fortsatte uten å være tøff nok til å si stopp. Jeg burde vel aldri tatt på meg vervet som arrangementssjef.

Økonomisjef i UKA går av

Maayan Murad, økonomiansvarlig for UKA- 93, trekker seg fra sitt verv. Avgjørelser omkring økonomiske spørsmål er tatt over hodet på den nå avtrodde økonomisjefen. Maayan Murad er dårlig informert om hva som skjer i anledning UKA, noe som i følge henne selv skyldes liten kommunikasjon mellom styremedlemmene:

- I løpet av de siste tre månedene har styret hatt et par-tre møter. Det eneste jeg kan huske fra de møtene er at Peder dukket opp en halv time for sent. Det er ikke så lett å være å være økonomiansvarlig når du ikke får vite noen ting, sier hun.

Tidligere økonomiansvarlig Maayan Murad.

Ikke greie på økonomi

Det har vært dårlig kommunikasjon mellom UKAsjefen og økonomiansvarlig Maayan Murad. Pedersen ser ikke på den dårlige kontakten som noe problem:

- Jeg har ikke så god greie på økonomi.

Videre kan Pedersen opplyse at hovedsponsor ikke er skaffet. Ingen andre sponsorer heller for den saks skyld. Det har nemlig vært uklarheter om hvem som skulle skaffe til veie disse.

-Vi har i overkant av tredve tusen igjen på UKA-kontoen, kan han fortelle, og frykter derfor ikke for et kommende underskudd.

10 000 i underskudd

Startkapitalen for UKA -93 er overskuddet fra UKA-91. Da denne kontoen ble åpnet stod det i overkant av trettisyvtusen kroner der. UKA-konserten med Mr. West Goes East i høst kostet denne kontoen i overkant av syvtusen kroner. Like etter jul mottok Studentrevyen tyvetusen kroner fra samme konto. Dessuten er kontrakten med journalistene Skaar og Sørderholm skrevet. Denne innebærer en økonomisk forpliktelse på nye tyvetusen kroner.

Rask hoderegning viser at kontoen som Pedersen mener står i overkant av tredve tusen kroner, i realiteten allerede har et urealisert tap på ti tusen kroner. Videre er det flere ting som tyder på at det nå er for sent å avbestille kulturhusets scener dersom ingen band besøker UKA-93. Ingen kontrakter med band er foreløpig underskrevet. Dette vil i så fall medføre ytterligere kostnader på i overkant av ti tusen kroner.

Peder A. Pedersen ser ikke noe fare for økonomien ved arrangementet:

- Vi har en bankgaranti fra Universitetet på førtitusen kroner.

Universitetsdirektør Harald Overvaag sier: -Jeg kan ikke huske å ha sett en slik søknad fra UKA-93. Men han understreker samtidig at dette er en rent formell sak, hvor behandlingstiden er relativt kort.

Dessuten forventer Pedersen å få en underskuddsgaranti fra Studentsamskipnaden i løpet av de kommende dager. Pedersen har også forhåpninger om å hente inn mer penger fra Jubileumsfondet til Universitet og fra en privat bank.

Trenger ikke gode råd

Kari Bøckmann, PR- sjef i UKA -91 kan over telefon ifra Bodø fortelle om et kort møte hun hadde med Pedersen: Jeg stakk innom i november for å høre om de kanskje ville ha noen gode råd, veiledning eller hjelp. Da traff jeg Peder A. Pedersen som overhodet ikke var interessert i noen råd. Tilslutt fikk jeg overtalt han til

å ta mitt telefonnummer. Siden har jeg ikke hørt et ord. Da vi spør Pedersen om dette betyr at han ikke har noe å hente av tidligere UKA- erfaringer svarer Pedersen: - Nei. Ikke utover det som er å finne i den permen som UKA- 91 etterlot seg. Den permen som Pedersen her refererer til er forøvrig laget av den samme Kari Bøckmann.

Usikre bandnavn

Pedersen ønsker ikke å røpe hvilke band og arrangementer han vil presentere når UKA- 93 starter opp om noen få uker.

- Vi har faste avtaler med band som skal komme, sier Pedersen. Han kan videre fortelle at Aasmo i Platebaren A/S for tiden er i Oslo for å samtale og forhandle med Stageway Management A/S. Pedersen nevner videre at han har snakket med manager Svein Bye. Det som er faste avtaler i Pedersens øyne, er i virkeligheten, som han selv sier det, en muntlig forståelse. Forhandlingene gjenstår. Ingen avtaler er skrevet under. Svein Bye i Stageway Management A/S er forøvrig ansvarlig for bandene Dronning Mauds Land og De Derre. Muli-gens kommer også Mercury Motors.

Den eneste faste avtalen som UKA-93 har å vise til, er en avtale med Richard Hermann, forfatter og tidligere NRK- kåsør.

Revyen er i rute

Signaler fra miljøet i og omkring Studentrevyen lover godt. Til tross for hemmelighetskremeri og munncurv på aktørene forteller deres smil og humør at Studentrevyen er godt i rute. Medlem i Studentrevystyret, skribentsjef Nora Evensen røper ikke mye, men uttaler diplomatisk:- Orkesteret mangler folk, ellers ligger vi rimlig godt an, tidsmessig og skulle være i rute til å feie publikum av banen på premieren den ellefte mars.

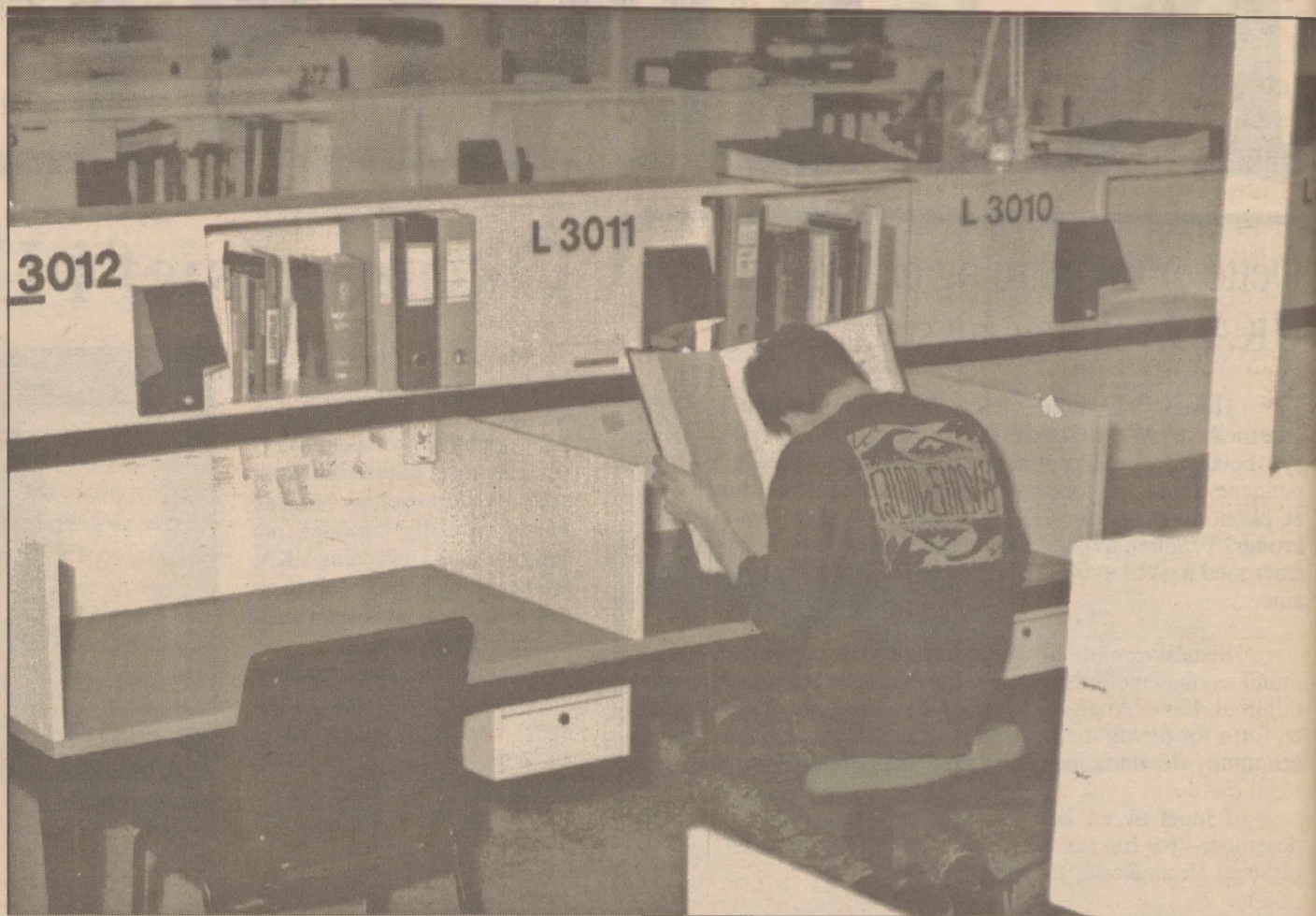
Færre frie leseplasser på UB

Det kan bli rift om lesesalsplassene på Universitetsbiblioteket i framtiden. I dag er det bare 64 frie plasser i andre etasje. Et utvalg som har sett på lesesalssituasjonen, mener at enkelte grupper med lesesalsplass er nødt til å flytte på seg. Men spesielt eneforsørgerne nekter på dette, de mener den sosial faktoren blir borte.

Av Anders Røeggen og Markus Hareide (foto)

Hovedfagsstudenter kan få vanskeligheter med å skaffe seg lesesalsplass i framtiden. UB blir allerede idag overfylt dersom andre etasje avsettes til frie lesesalsplasser. Å fjerne alle faste plasser fra andre etasje, er et av flere konkrete forslag fra Tildelingsutvalget for lesesalsplasser.

Tildelingsutvalget er valgt av In-

Enkelte studentgrupper må kanskje flytte vekk fra UB for å få fast leseplass

stituttallmøtet for å få orden på den fortvilte situasjonen som råder blant studentene. Det består av Ellen Isaksen, Jan Helge Luth og Robert Hagen, og har sammen med lesesalsinspektør hatt som formål å forbedre lesesalssituasjonen. Dette gjelder i første omgang på UB.

Forandringer

-Lesesalssituasjonen kan karakteriseres som kritisk fordi det er nødvendig for studenter uten fast lesesalsplass å kunne benytte UB som studie lokale, mener Jan Helge Luth.

For at andre etasje skal bli tilgjengelig for den vanlige student uten fast lesesalsplass, må det enkelte forandringer til.

-Første og fremst bør det settes et tak på antall faste lesesalsplasser på

UB. I dag har 245 personer fått innvilget sine søknader. Disse er fordelt på 309 lesesalsplasser rundt om på universitetsbiblioteket. Det er da 64 frie lesesalsplasser tilgjengelig i andre etasje, som er en tilbakegang på 28 plasser fra høsten 92.

Framtidsplaner

Luth kan også fortelle at utvalget har sett litt framover. Fra høsten av vil det allerede være en stor økning av hovedfagsstudenter, og disse har krav på fast lesesalsplass. For at det ikke skal gå utover studiesituasjonen for hovedfagsstudentene og studenter uten fast plass, må man tenke nytt.

-Forskjellige grupper med lesesalsplass på UB må flyttes, og i tillegg er det planer om en viss effektivisering av lesesalsplassene. Flere plasser på mindre areal vil ikke gjøre situasjonen bedre på lesesalene, men blir desverre en nødvendighet, kan Luth konstatere.

På flyttefot

Dersom kun tredje etasje skal ha faste plasser, må man prioritere hvem som skal bli værende på UB og hvem som må benytte andre alternativer. Tildelingsutvalget har sett det som naturlig at enslige forsørgerne og personer med dysleksi skal flytte ned til Breivika senter, mens de med ryggproblemer får plasser i Hovedgården.

Psykiske problemer

Dette har vakt reaksjoner blant de som blir nødt til å flytte. Særlig eneforsørgerne har reagert. Lesesalsinspektør Aksel Pedersen kan bekrefte at flere har kommet til ham med bønn om å få bli på UB. Klagene går ut på at den sosiale omgangen blir borte, og at Breivika senter blir for langt borte fra universitetsområdet (5 min. gange). Blir tiltakene satt i verk er det enkelte eneforsørgerne som vil få psykiske problemer. Det ulmer i gangene av slike argumenter. Inspektør Pedersen holder en knapp på eneforsørgerne, men legger til at det er opp til instituttene å avgjøre saken.

Egen telefon

Noe lesesalsinspektøren legger lite vekt på, er at absolutt alt legges til rette for eneforsørgerne nede på Breivika senter. 4 pc'er og et BIB-system vil være tilgjengelig for studentene der. En telefon vil også være plassert nede på senteret til disposisjon for eneforsørgerne. Telefonen er det viktigste kriteriet for å flytte på eneforsørgerne. Enslige skal kunne kontaktes per telefon, noe som har vært et problem for ansatte på UB som har gått i skytteltrafikk med beskjeder.

Turbostipend: Regelendring på trappene

Studenter som får barn i studietida skal få bedre betingelser for finansiering av studiene. Signaler fra Kirke, Utdannings- og Forskningsdepartementet (KUF) tyder på at det såkalte turbostipendet kan bli enklere å oppnå for studenter som sitter med foreldreansvar.

Av Anne Grete Sandaune

Statens lånekasse for utdanning premierer flittige studenter, og ved å oppnå en høyere grad får man deler av studielånet ettergitt. Turbostipend er en ytelse som blir gitt i tillegg til dette - hvis en gjennomfører en lengre utdanning på normalt tid eller kortere.

Kombinasjon av studier og det å ha ansvaret for små barn gjør det vanskelig å bli ferdig med studiene til rett tid. Dermed går man glipp av den ekstra gevinsten som turbostipendet utgjør. Men ved å søke særskilt om denne påskjønnelsen, viser det seg at stipendet kan tildeles på tross av forsinkelser i studieprogresjonen.

ATKINSON VAR HER (12.02.93)

Et antirasistisk seminar ble fredag arrangert av Studentsamfunnet, Studentutvalget og av SOS-rasisme. Det hele begynte med et filmseminar der en banebrytende film av G. Atkinson ble vist - "Wahrheit macht frei". Flere naziledere ble arrestert etter visning av denne filmen i ni forskjellige land. Det ble også vist to korte dokumentasjonsfilmer. Senere på kvelden holdt rektor Ole D. Mjøs en appell som ble fulgt opp av seminarets hovedperson Greame Atkinson som holdt en flammende foredrag. Han deltok under paneldebatten titulert "profosjonell antirasist". G. Atkinson viste også en rykende fersk film. Kvelden

ble avrundet med en konsert av Karlsøy Prestegård og av Roots.

Arrangementet trakk overraskende nok bare tredeve til femti studenter, til tross for hovedpersonens kjente navn. Dette er forståelig nok etter arrangørenes synlige organisatoriske problemer. Blant annet hadde de problemer med å finne rom til visning av Atkinsons siste film, noe som førte til at en av arrangørene måtte svikte paneldebatten. Møtelederen hadde også vanskeligheter med å holde orden på tid og rom, og på reaksjoner fra salen.

Bodegaen får atmosfære

Mørkemarinblått tak og vegger med vinrødt brystpanel. Kafémiljø med sjøbodstemning og stearinlys. Slik skal Bodegaen i kjelleren på hovedgåren se ut, i følge Harald Solberg og Ameli Tropé. De har tatt initiativet til å pusse opp Bodegaen før UKA-93 starter 10.mars.

Harald Solberg og Ameli Tropé tror folk vil benytte seg av Bodegaen, bare det blir litt penere der.

Av Tomas Sætre og Catrine Hansteen Liland (foto)

De to initiativtakerne blir støttet av styret i Studentsamfunnet.

- Jeg har snakket med Unni Grøneng i Plan- og Driftsavdelingen (PLUT), og hun stiller seg positiv til å bevilge penger til oppussing av Bodegaen. Vi håper å få noe av jubileumsmidlene til Universitetet, sier Stig Ronald Kristiansen i Samfunnet.

- Jeg må også si at jeg er veldig glad for initiativet fra Harald Solberg og Ameli Tropé.

De to har allerede planen klar for hvordan Bodegaen skal se ut, og har fått med seg 8-9 stykker som er interessert i å være med på dugnad. De vil gjerne ha med enda flere.

Kaféstil

Grunnen til at Bodegaen har blitt lite brukt tror de er at den er så stygg og full av rot.

- Vi må få en helhetlig stil på den. Vi vil legge panel og male det vinrødt. Resten

av rommet blir mørkemarinblått. Antagelig kan vi få dekorert med maritime antikviteter og kanskje med bilder fra fotoklubben. Vi håper Bodegaen kan bli et mer naturlig samlingspunkt for studentene.

Stig Ronald Kristiansen i Student-samfunnet skal hjelpe med å skaffe penger tilveie.

- Kanskje den kan bli en fast universitetskafé. Baren kan det også gjøres noe med, og scenen bør utvides. Bedre lys må vi ha, og til det trenger vi elektrikerhjelp.

- Dette kommer til å bli en midlertidig løsning til UKA-93. Vi vil ha noe som kan bygges videre på senere. Det er for lite tid til å gjøre alt vi har lyst til, for eksempel legge nytt gulv. Dessuten har Studentsamfunnet planer om å slå ned en vegg og utvide Bodegaen. Da vil mye måtte forandres likevel.

Møbler er et problem

Det kanskje største problemet er hva salgs møbler de skal velge.

- Nå har vi bare knappe 4 uker på oss og en hel masse må bli gjort før 10.mars. Vi vet ikke sikkert om vi får penger enda. Å få tak i fine og billige møbler innen den tid tror de blir vanskelig.

-Vi vil i alle fall ikke ha noe av Universitetets kontormøbelement, sier de to.

Noe av bakgrunnen til denne idéen har de fått fra universitetet i Amelis hjemby Lund i Skåne. Der er det en bar på hvert enkelt institutt. Lund har 40000 studenter.

Strategiutvalg skal utrede lukking - igjen!

Strategiutvalget er dødt - lenge leve strategiutvalget! Universitetsstyret vedtok torsdag ettermiddag å opprette et nytt utvalg som skal utrede en strategi for UiTø. Denne strategien vil blant annet omfatte lukking av fag. Dette skjer uten at strategiutvalget som ble opprettet i fjor sommer har hatt ett eneste møte! - Vi skal opprette et nytt, mindre utvalg som skal behandle denne saken i et større tempo enn hittil, sier rektor Ole Danbolt Mjøs.

Av Jørn Søderholm

Dette skjer som et svar på lukningsdebatten som er i emning på ISV. Han vil ikke kommentere saken ytterligere før den har blitt diskutert i de aktuelle fora. Vi har imidlertid grunn til å tro at en eventuell lukkingssøknad fra Instituttrådet for ISV ikke vil bli akseptert av Universitetsstyret.

- Flott! Våren er kommet med vårsang og det hele, skriv det! Det er Mjøs' lakoniske svar på vårt spørsmål om lukningsdebatten skal bli det sikreste vårtegnet ved UiTø.

Overdramatisering

I forrige nummer skrev vi at ISV vil be om å få lukke flere hovedfag ved instituttet på grunn av det sterke presset på veilederne. Dette er imidlertid ingen ny problemstilling. Instituttet var også i fjor preget av sterk uenighet omkring lukking av enkelte fag, med det resultat at man ble tildelt ti midlertidige stillinger som en kriseløsning. Samtidig ble det opprettet et strategiutvalg som blant annet skulle utrede behovet for lukking av studier ved UiTø. Dette utvalget har ikke vært kalt sammen til møter, og i forrige nummer meldte de to studentrepresentantene at de trakk seg fra utvalget.

Bakgrunnen for at ISV vil lukke hovedfag, er at det for eksempel på Offentlig Politikk og Administrasjon er i overkant av ti studenter pr veileder. På det samfunnsvitenskapelige fakultetet ved Universitetet i Oslo (UiO) er det gjennomsnittlige forholdstallet tolv studenter pr. veileder, og på Sosiologi hovedfag er det hele seksten studenter pr. veileder. Ved ISV har det blitt gitt uttrykk for at man ønsker forholdstallet ned mot fem hvis hovedfagene skal beholdes åpne.

Det har ikke vært mulig å få noen på ISV eller i sentraladministrasjonen til å si noe konkret i denne forbindelse. Det er imidlertid grunn til å tro at man i stedet for å lukke fag vil løse problemet på samme midlertidige måte som ifjor, nemlig ved hjelp av midlertidige stillinger. Problemet er imidlertid at man ikke får fylt disse stillingene med godt nok kvalifiserte folk, men må ta i bruk nyutdannede cand. polit'er. Vi vil i løpet av den nærmeste fremtiden få se om UiTø viser vilje til en permanent løsning av problemet gjennom å opprette faste amanuensis- og professor 2-stillinger.

Bussaksjon lar vente på seg

Studentutvalg-medlem Johnny Dahlmo vil foreløpig ikke sette i gang noen aksjon for billigere busspriser, men han har ferdig bergnet en spørreundersøkelse som ble avholdt i registreringsuka i januar:

Cirka 3500 tromsøstudenter bruker bussen daglig eller ofte. 68 prosent av disse sier de ville gå over til månedskort dersom prisen går ned fra dagens 630 kroner til 400 kroner.

Av Tomas Sætre

Bare fem prosent av bussbrukerne oppga at de kjøper månedskort. Om de gjør dette hver måned kommer ikke frem av prognosen som er basert på 403 svar.

- Jeg er ikke overrasket over tallene. Men at så mange oppgir at de ville gått over til billigere månedskort, ser jeg på som irrelevant i debatten om vi skal redusere prisen, sier driftssjef Tor Holmen i Tromsbuss.

- Vi har ingen planer om billigere månedskort. Vi regner med å ville tape penger siden dagens månedskortkjøpere også ville nyte godt av 230 kroners avslag. Fylkeskommunen vil ikke godta at vi får et enda større underskudd enn de 17 prosent vi har i dag.

Johnny Dahlmo sier på sin side at han nå har gode argumenter for å få redusert prisen på månedskortet, og vil gjerne diskutere dette med Holmen.

- Studentene kan ha interesse av å gjøre et felles framstøt med Tromsbuss ovenfor Fylkeskommunen for å få bevilget mer penger til buss-selskapet, sier Dahlmo og har i et brev invitert til et møte mellom SU og Tromsbuss.

Holmen bekrefter at han vil svare ja til invitasjonen.

- Vi vil gjerne drøfte med studentorganisasjonene hvordan vi kan gjøre kollektivtrafikken bedre, sier han.

Ingen aksjonsplaner

Johnny Dahlmo som tidligere har tatt til orde gått om en studentaksjon for billigere busspriser har for tiden ingen konkrete aksjonsplaner.

- Jeg vil først diskutere med Tromsbuss og så se på hva hvilke tiltak som kan settes igang ovenfor fylkeskommunen. En av idéene er en postkortaksjon, eller noe å la 50-øre aksjonen mot månedlige utbetalinger av studie-

Arkivfoto

lånet som SU avholdt i høst. Eller så kan vi prøve å organisere en buss-streik.

9 av 10 bruker klippekort

SU-undersøkelsen viser videre at 92 prosent av bussbrukerne velger 50-klippe-kort, mens 4% bruker 12-klippe-kort. Fem prosent eller ca. 170 studenter, bruker månedskort, og 18 prosent oppgav at de betalte kontant. Her hadde flere svart ja på flere alternativer.

En klype salt

Johnny Dahlmo mener utvalget på 403 studenter er representativt bortsett fra at medisinerne var underrepresentert med bare 16 svar.

Det bør imidlertid bemerkes at spørreundersøkelsen ikke er blitt utført strengt statistisk riktig, i og med at spørreskjemaene ikke ble delt ut, men lå tilgjengelig for de som ønsket å svare.

Gidder ikke leke studentpolitikere mer: -Slå av respiratoren!

- Studentpolitikken har i mange år vært holdt kunstig i live, og nå er det på tide å slå av respiratoren og slutte med kunstig åndedrett! Studentpolitikere har ingen respekt, verken hos medstudenter eller ledelsen. Dette hevder studentpolitikkerne Robert Hagen og Jan Helge Luth ved ISV. - På førstkommende Hovedallmøte (HAM) vil vi foreslå at alle studentpolitiske organer legges ned, med mindre det blir iverk-

Av Jørn Söderholm

Ifølge ISV-politikerne er det den dårlige interessen for studentpolitikk som er årsaken til at de nå velger å gå til et slikt drastisk skritt.

- Studenter flest gidder ikke engasjere seg, og dette gjør at rekrutteringen til de politiske organer stadig skrumper inn. Derfor blir presset på de få som gidder, så hardt at man i verste fall sliter seg helseløse. I beste fall må vi som arbeider aktivt med dette, betale for den politiske aktiviteten av surt lånte penger. Dessuten bruker noen flere år ekstra på studiene, slik at vi ender opp med større gjeld enn medstudenter med samme utdanning, sier Jan Helge Luth.

Bortkastet

- Den innsats vi yter er så godt som bortkastet, sier Robert Hagen. - Studentpo-

litiker mangler enhver legitimitet og respekt, både hos studenter og hos ledelsen. Alle avgjørelser blir fattet på bakgrunn av lobbyvirksomhet og annen aktivitet bak kulisserne. De organer der vi er representerte blir dermed bare spill for galleriet, og det er det bare tull å bruke så mye penger på, mener Hagen. Hagen mener at det dårlige oppmøtet på møter i faste organer og allmøter er et soleklart signal om at det ikke er behov for studentpolitikere.

- Hvis vi slutter å holde de øverste politiske organer i live med kunstig åndedrett, får vi overført myndigheten nedover i systemet til de enkelte fag og seksjoner. Dette nivået er helt passivt i dag, men det er her myndigheten hører hjemme mener han.

- Det vil være mye mer hensiktsmessig å la studentene representeres av en heltidsansatt ombudsmann. Denne vil ha muligheten for å skaffe seg en bedre oversikt, og vil ha en større respekt både blant studenter og i ledelsen ved universitetet. Luth og

satt konkrete tiltak i løpet av den nærmeste fremtid, forteller de. - Isteden for at vi skal leke politikere, burde studentenes rettigheter vært ivaretatt av en "studentombudsmann", mener de.

- Dette anses som et ordinært politisk utspill fra Arbeidsutvalget (AU) ved ISV, og vil bli behandlet som et sådant, svarer leder Geir Jarle Voldmo i Studentrådet (SR).

Hagen hevder at det er enighet om dette synet, både på ISV, ISL, IBG og Norsk Fiskerihøgskole (NFH).

Strukturdebatt knekte interessen

- Nedturen for studentpolitikken begynte i 1988, mener Robert Hagen. Da begynte vi å diskutere organisasjons-strukturen i studentpolitikken, og det knekte interessen. Tidligere var UiTø det universitet i Norge som var sterkest politisk engasjert, og det er merkelig at interessen har sunket så fort, sier han.

- Vi har i mange år vært klar over dette problemet, og signalene har også vært synlige for administrasjonen. Derfor burde administrasjonen grepet inn på et tidligere tidspunkt, og lagt forholdene til rette, slik at vi slapp å komme i den situasjon vi er i.

- Betyr det at du legger skylden på administrasjonen for den lave interessen for studentpolitikk?

- Nei, det betyr det naturligvis ikke. Det jeg mener er at man kunne støttet bedre opp om studentpolitikken, for eksempel ved hjelp av stillinger til å ta seg av byråkratiet, hevder Hagen.

Demokrati

- Denne problematikken har ikke offisielt vært tatt opp i de sentrale organer, og vi har heller ikke mottatt signaler som tyder på at det er bred enighet om dette synet på de enkelte instituttene. Det sier SR-leder Geir Jarle Voldmo.

- Det er ikke dermed sagt at problemstillingen er fremmed for oss, og vi er stadig åpen for forslag til omorganisering av det studentpolitiske apparatet. Jeg holder det allikevel ikke for overveiende sannsynlig at vi vil få se en så drastisk omorganisering som Lutt og Hagen skisserer i sitt utspill, hevder Voldmo.

Felles helseundervisning

-mest gode erfaringer

I høst ble det for første gang i Norge arrangert felleskurs for alle førsteårsstudentene på helsefagene og medisinstudiet i Tromsø. I følge de studentene vi snakket med, fungerte det sosiale veldig bra. En av oppfølgingsplanene er å fortsette med felles praksis.

Av Linda Andreassen (tekst) og Snorre Sanner (tekst og foto)

Tverrfaglig samarbeid på lab'en med studentene Ellen Willie (fysioterapi), Tom Sollied (bioingeniør), Line Brekke (medisin)

En målsetning med kurset er å legge grunnlag for økt faglig og sosial kommunikasjon mellom studentgruppene. Førstekonsulent ved administrasjonen i MH-bygget, Ingunn Ytrehus, håper at dette kan bidra til å forebygge den kompetansestrid helsevesenet har slitt med lenge.

I tillegg til forelesninger bestod kurset i arbeid i grupper. Disse var sammensatt av en student fra hver av de forskjellige studieretningene. På slutten av kurset måtte hver gruppe besvare en prosjekt-oppgave. Oppgaven gikk ut på å redgjøre for problemstillinger innenfor temaet "Helsearbeid i forhold til mennesker i ulike livssituasjoner og med ulik kulturell bakgrunn". En del av oppgaven bestod i å intervjuer for eksempel en innvandrere eller en pasient.

Ideen om et tettere samarbeid mellom de forskjellige studentgruppene kan føres tilbake til "Helse for alle i år 2000"; en plan Verdens Helseorganisasjon utarbeidet på 80-tallet. Her framgår det at for å oppnå helse for alle, må helsetjenesten utbygges i samsvar med brukernes behov. Samarbeid mellom helseprofesjonene er en viktig forutsetning for en slik helsetjeneste.

Bra og mindre bra

Førsteårsstudenter fra fagene medisin, fysioterapi og farmasi sa de hadde fått mye ut av kurset, spesielt sosialt.

Mange opplevde at de lettere fikk venner på tvers av fag-grensene.

Dog fungerte ikke alt like bra. Studentene vi snakket med var enige om at for mange temaer ble tatt opp i løpet av kurset. På grunn av dette ble behandlingen av temaene noe overfladisk. Videre mente farmasi-studentene at mye av undervisningen ikke var relevant for akkurat deres fag. De uttrykte at mesteparten av stoffet mest var tilrettelagt for sykepleier- og medisinerstudentene. Kritikken fra studentene er samlet i en evalueringsrapport.

Videre fellesundervisning

Ingunn Ytrehus jobber med å utarbeide planer for videre oppfølging av introduksjonskurset. Slik det ser ut i dag, vil kursdeltakerne få tilbud om oppfølging av fellesundervisninga kommende høst og gjennom hele utdanningen. Et forslag går ut på at man skal ha felles praksis.

Vi snakket også med endel studenter som har flere år på studiet bak seg, og spurte om den sosiale kontakten mellom studentene var bra. Hovedinntrykket var at studentene stort sett holder sammen med sine fagfeller.

I dag er dørene til lesesalene merket for de enkelte fag. Utdanningsdepartementet og endel av studentene synes det er unaturlig at ikke alle lesesalene kan være felles. Selv om alle pauserommene er fel-

Halvparten av 92-kullet på farmasi viser rapporten med studentenes kritikk. De tre er Laila S. Nilssen, Torill Nilsen og Elisabeth Nordahl.

les (de er ikke dørmerket) er det i praksis slik at de forskjellige studentene nesten utelukkende holder seg i hver sine rom.

Men det finnes selvfølgelig unntak. Kaja Stabell og

Øyvind Roarsen traff hverandre mens de ennå holdt til i Teoribygget. Hun studerer sykepleie, han medisin. De ble kjent med hverandre på pauserommet...

Sykepleierstudent Kaja Stabell og medisinerstudent Øyvind Roarsen traff hverandre på pauserommet.

Dette er det unike med MH-bygget

MH-bygget ble tatt i bruk høsten 1991. I dette er medisin-, bioingeniør-, ergoterapeut-, farmasøyt-, fysioterapeut-, radiograf- og sykepleiestudentene samlet.

Universitetet i Tromsø er alene i verden i om å ha de aller fleste helsefagutdanningene og medisin samlet under et tak.

Felles Undervisning

Sist høst startet et kurs for førsteårsstudentene i de overnevnte gruppene + psykologistudentene: "Felles introduksjon til helsevesenets oppgaver og utfordringer." I dette kurset, som varte de 10 første ukene, fikk studentene innføring i blant annet:

- Prioriteringer i helsevesenet
- Rettslære/ etikk
- Skriftlig/ muntlig rapportering
- Forskningstradisjoner og metoder

Flere utenlandske studenter

Styret ved Universitetet har vedtatt å øke satsingen på internasjonalt samarbeid og studentutveksling. Dette innebærer blant annet at 10% av studentene skal være fra utlandet, og opprettelse av et eget utvekslingsprogram for urbefolkningsgrupper.

Av *Andrè Hedqvist*

Styret opprettet i fjor et utvalg som har hatt i oppdrag å kartlegge ulike sider ved mottak av utenlandske studenter samt tilrettelegging av utenlandsopphold for norske studenter. Utvalget har drøftet faglige og administrative forutsetninger for økt studentmobilitet. Mulighetene for studentutveksling har økt de siste årene, og dette har ikke minst sammenheng med endringen i det politiske klima i øst. Stortingsmelding nr. 40 om høyere utdanning gir også signaler om økt internasjonalt samarbeid. I tråd med dette mener utvalget at en hovedmålsetning må være å gi internasjonalisering av utdanning og undervisning høy prioritet ved UiTø i tiden fremover. Man bør gå inn for å doble andelen av utenlandske studenter fra dagens ca. 5% til 10%.

Sommeruniversitet

Utvalget ønsker å nedtone eventuelle interessekonflikter mel-

lom fagmiljøene og sentraladministrasjonen når det gjelder tilførsel av ressurser og oppbygging av kompetanse på internasjonale saker. Det understrekes behov for samarbeid og parallell satsing. Videre går utvalget inn for etablering av et internasjonalt sekretariat som kan fungere som et underkontor under en etablert avdeling. En egen avdeling synes ikke å være realistisk på et tidlig tidspunkt i denne prosessen. Allerede inngåtte ERASMUS-avtaler forutsetter norskundervisning til utenlandske studenter ved UiTø. En styrking av dette tilbudet kan skje ved opprettelse av et sommeruniversitet, som på sikt skal kunne tilby undervisning også innen andre fagfelt.

Utvekslingsprogram for urbefolkning

Høringsuttalelsene fra de instansene som har sendt inn svar slutter seg til utvalgets innstilling. Samisk senter skiller seg imidlertid ut ved komme med egne innspill i tillegg til utvalgets utkast.

Senteret foreslår å markere FN's urbefolkningsår 1993 ved å etablere et utvekslingsprogram for urbefolkninger. Dette begrunnes med at man ved samisk-relaterte deler av UiTø allerede har etablert kontakter med andre urbefolkningsmiljøer. Ved å utnytte denne kontakten kan det bygges opp en global urbefolkningskompetanse og etableres en systematisk studentutveksling med andre urbefolkningsgrupper. Samisk senter mener at UiTø har et klart ansvar på dette feltet.

Realisering litt frem i tid

På styremøtet 11. februar ble det vedtatt at styret gir sin prinsipielle støtte til innstillingen. Styret går inn for at 10% av samlet studenttall skal være fra utlandet. Av dette igjen skal minst 50% være fra u-land. I tillegg til innstillingens hovedtyngde på studentutveksling, ber styret instituttene styrke arbeidet med internasjonale forskningsspørsmål. Det går videre inn for en snarlig etablering av et internasjonalt se-

retariat som organisatorisk plasseres i Studieavdelingen, men som også skal kunne utføre oppgaver knyttet til Universitetets internasjonale forskningsarbeid. ISL vil bli bedt om å vurdere instituttets kapasitet til å starte et norskurs sommeren -93, og styret ber Samisk senter om å utarbeide et konkret forslag til opprettelse av utvekslingsprogram mellom urbefolkningsgrupper. Universitetsdirektøren blir bedt om i samarbeid med Tromsø kommune å søke eksternt finansiering av en treårig prosjektstilling som flyktningeveileder i Studieavdelingen, samt å innarbeide mål og tiltak for internasjonalisering og studentmobilitet i strategiplanen. Universitetsdirektør Harald Overvaag sier at styrets vedtak var enstemmig, og at utvalgets innstilling fikk ros under behandlingen. Han føyer til at realiseringen vil måtte skje gradvis og på sikt. Budsjettbehandling og -vedtak vil avgjøre hvilke økonomiske rammer det er mulig å arbeide under.

Tredelt Polar-institutt?

Det ser ut til at regjeringen vil gå inn for en tredeling av polarinstituttet hevdet TV2 søndag 14. februar.

Løsningen går ut på å legge forskningsdelen til Tromsø og beholde forvaltningsansvaret i Bærum. I tillegg skal planen være å opprette et arktisk institutt på Svalbard som vil omfatte omlag 200 forskere og studenter.

Saken skal etter planen opp i regjeringen før påske og skal deretter oversendes Stortinget.

Fire vask pr. uke

Omtrent 4 ganger pr. uke vasker de klærne sine studentene som bor på Studentsamskipnadens hybler. Dette er resultatet Studentutvalget (SU) kom fram til etter en spørreundersøkelse som ble avholdt i åpningsuka.

403 studenter svarte på SUs spørreskjema.

INSTITUTT FOR BIOLOGI OG GEOLOGI

Studentstipendiat

Den som tilsettes må kunne starte på hovedfag i mikrobiologi med problemstilling innen overnevnte prosjekt innen høstsemesteret 1993. Det kreves studiekompetanse for hovedfag i mikrobiologi. Studentstipendiet er bevilget av Norges forskningsråd/NAVF og følger satsene til Statens lånekasse for utdanning og som pr. 01.09.92 er på 67.080.- pr. år. Event. forsørgertillegg er kr. 1.020.- pr. måned og barn.

Søknad vedlagt rettkjent kopier av vitnemål og attester sendes til:

Institutt for biologi og geologi, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø, innen 20. april, 1993. Søknaden merkes med prosjektnr. 2.669.08

Nærmere opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til førsteamanuensis Bjørn Solheim tlf. 083 44424, fax 083 71961, eller administrativ leder Sylvia Labugt tlf. 083 44388.

JUBILEUMSFEST

25-årsfesten for studenter og ansatte ved Universitetet i Tromsø går av stabelen

**LØRDAG 27. MARS 1993
KL. 1900**

i glassgården, MH-bygget
og kantiner i Breivika.

Billettsalget starter mandag 15. februar.
Pris: kr. 100 for studenter, kr. 150 for eventuelt følge.

Billetten inkluderer mat, drikke
og topp underholdning.

Tid og sted for billettsalg vil
bli gjort kjent senere.

Telemarkkurs i Kroken

Av Odd K. Dahle (tekst og foto)

Etter to mislukka forsøk greidde den nystarta telemarkgruppa TULL, å gjennomføre kurs i telemarkkøyring. Interesse blant studentane har vore upåklageleg, og mange har øyna sjansen til å få ei lita innføring i denne kunsten.

Diverre har ikkje veret vore på arrangørane si side, og kurset har difor vorte utsett to gongar. Dette har tydlegvis skapt litt problem for enkelte,

og oppmøtet var litt mindre enn venta på førehand. For dei som møtte opp vart det likevel ein lærerikkveld, med mykje moro.

Fire instruktørar fordelt på tretten deltakarar gjorde at alle fekk god individuell rettleiing. Instruktør Kjetil Kvalsvik la ikkje skjul på at det må trenast ein god del før ein beherskar denne teknikken fullt ut. Nokre av deltakarane hadde nok venta seg at det skulle vere lettare, men her som andre stader gjeld prinsippet at øving gjer meister.

Det var ei allmenn oppfatning at overgangen frå ein sving til ein annan var det vanskelegaste. Med litt trening vil nok dei fleste greie dette fint, og dermed få glede av denne teknikken.

Kjetil Kvalsvik visar telemarksvingen

Arktisk

Forskning på arktiske dyr er viktig i forvaltning av naturressursar i arktiske strok. Avdeling for Arktisk Biologi ved Universitetet i Tromsø driv forskning innan dette feltet, og har fleire tilbod om hovudfagsoppgåver.

Av Bjørn Langgård (tekst) og Odd K. Dahle (tekst og foto)

Avdeling for Arktisk Biologi (AAB), har som oppgåve å studere arktiske dyr sine fysiologiske tilpassingar og toleranse til endringar i miljøet. I denne delen av verda er endringane i lys, nedbør og temperatur gjennom året enorme. Dyr som lever i dette området har difor spesielle tilpassingar for å kunne overleve.

Høyrrer til IMB

Avdelinga høyrrer til under Institutt for Medisinsk Biologi (IMB) ved Universitetet i Tromsø. Denne delen av instituttet held til på Holt sør på Tromsøya. Til våren flyttar avdelinga til eit nytt anlegg i Breivika.

Sidan starten i 1971 har forskarane studert fysiologien til dyr som lever i arktiske strok. Mange av forsøka vert utført i felt, der ein kan studere dyra i sitt rette miljø. Ein del forsøk krev likevel at ein har dyr i fangenskap, og avdelinga har difor store inngjerda områder der dei har reinsdyr. Stasjonen har også store selbaseng, og nettingbur til rypar.

I tillegg til stasjonen på Holt, har avdelinga feltstasjonar på Ryøya utenfor Tromsø og i Adventdalen på Svalbard. På Ryøya blir det drive ein del forskning på moskus. Der er nemleg ein moskusstamme på rundt 20 dyr som avdelinga i si tid arva frå A/S Norsk Moskus i Bardu. Dette var meint som eit kommersielt selskap som skulle drive med oppdrett av moskus. Økonomien slo feil og heile stammen vart difor gitt til Universitetet. I dag er det lite forskning på dette dyret, men det er likevel interessant som eit modelldyr, når ein samanliknar med andre drøvtyggarar.

Målretta grunnforskning

Det forskast berre på dyr som lever i arktiske strok. Her kan nemast reinsdyr, moskus og sjøpattedyr som sel og kval. I tillegg forskast det ein del på rype og polarev.

Det drivast målretta grunnforskning basert på eksperiment.

-Vi skal kartlegge dyra sine behov med tanke på kor mykje dei et, forbruk av energi og korleis dyra tilpassar seg i høve til døgnrytmer. Så er det opp til politikarar og forvaltarar korleis ein

skal tolke desse resultatane, og på den måten forvalte naturressursane.

Det er førsteamanuensis Svein D. Mathisen ved AAB som seier dette. Sjølv er han engasjert i eit prosjekt som arbeider med å utvikle eit krisefor til reinsdyr. Målet er å finne eit for som skal hjelpe reinflokket gjennom dei hardaste vintermånadane.

Også når det gjeld forvaltning av sjøpattedyr blir det tatt omsyn til resultat frå AAB. Det mest aktuelle innan dette området er fangsten av vågekval. Ved AAB har dei mellom anna sett på kor mykje, og kva denne kvalarten et.

Svult - nøkkelen til å overleve

Golfstraumen fører til at klimaet er spesielt her nord. Regnver midt på vinteren fører ofte til ising på reinbeita. Særleg for Svalbardreinen er dette ei utfordring, då konkurransen om beiteressursane er hard. Liknande artar i andre delar av arktis opplever ikkje desse variasjonane. Svult er nøkkelen til å overleve. Dei dyra som ikkje taklar denne tilstanden, vil ikkje klare seg gjennom vintermånadane.

Ein dagleg godbit skadar ikkje.

Hovudfagsoppgåver

I dag er det om lag 20 tilsette ved AAB. Antall hovudfagstudentar varierer frå 3 til 15 kvart semester. Det er mogleg å ta hovudfagsoppgåve innan fleire felt ved avdelinga.

-Vi set pris på at studentar som er interessert i å ta hovudfag tar kontakt så tidleg som mogleg. På

den måten kan studenten sjølv komme med forslag til oppgåve, og vere med på å utforme den, seier førsteamanuensis Svein D. Mathisen.

Eit utvida samarbeid mot aust vil kunne gi nye og spanande hovudfagsoppgåver. Mellom anna er det planlagt at Universitetet skal

ha ein forskingsflokk med rein på sommerbeite i Noreg, og på vinterbeite i Russland. Også når det gjeld sjøpattedyr og rypar er det mange aktuelle oppgåver å velge i. I det nye anlegget i Breivika vil det bli eigne rom der ein kan utføre forsøk under spesielle temperatur og lystilhøve.

Grønlandsselen i sitt rette element

forskning

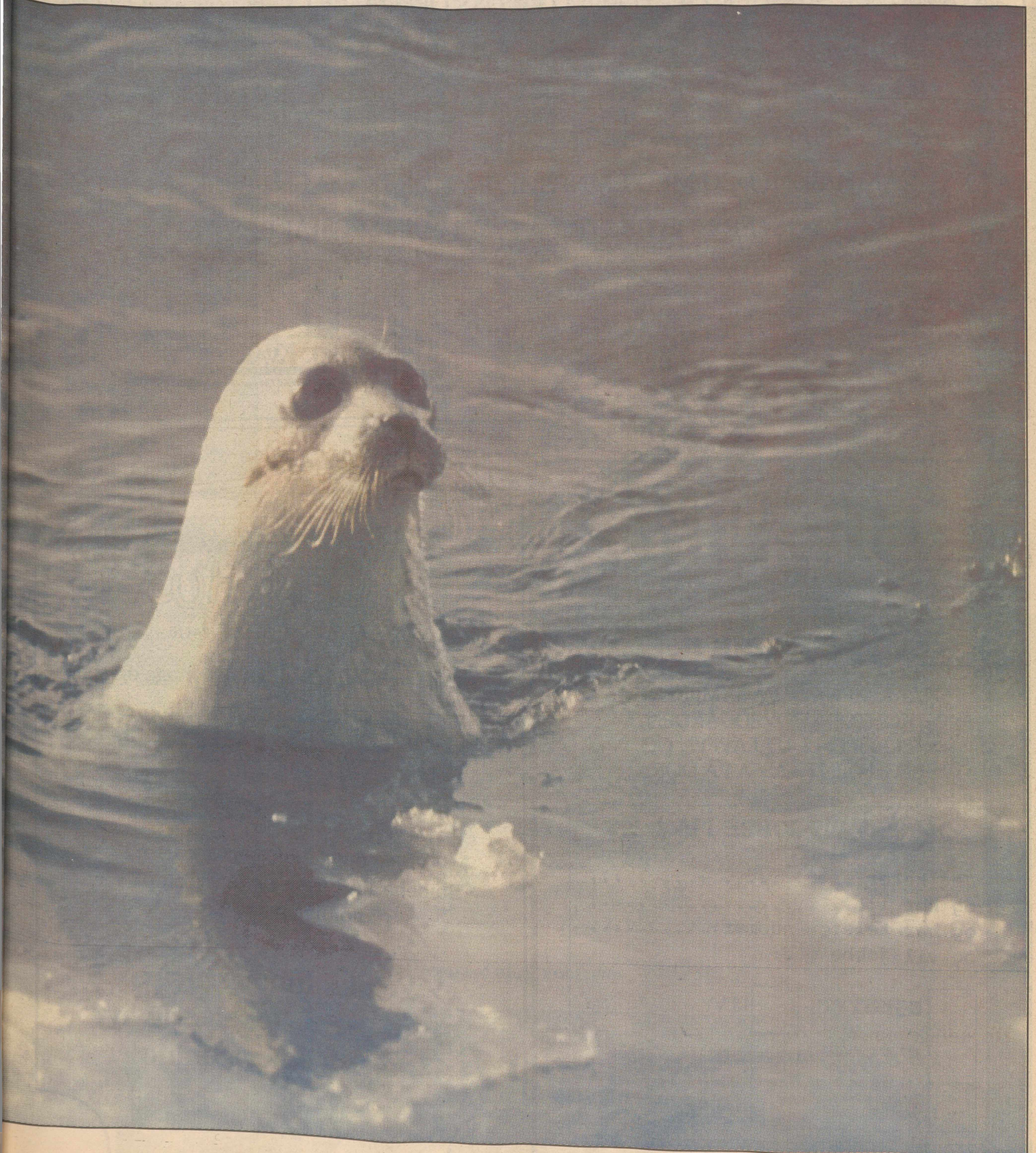

Foto: Nordøy/AAB

VISSTE DU...

- AT VI FORETAR 21.000 BOKBESTILLINGER I ÅRET?
- AT VI REGISTRERER OG MOTTAR CA. 6000 NYE TITLER HVERT ÅR?
- AT VI PR. 1.JANUAR HAR REGISTRERT 18.000 TITLER SOM HAR VÆRT INNOM BOKHANDELEN I LØPET AV DE SISTE TRE ÅRENE?
- AT VÅRE KATALOGER PÅ CD-ROM GIR OSS OPPDATERT INFORMASJON OM HVILKE ENGELSKSPRÅKLIGE TITLER SOM KAN SKAFFES?
- AT FORLAGSSENTRALENS DATABASE GIR OSS OPPDATERT INFORMASJON OM DE ALLER FLESTE NORSKE TITLER?
- AT VI KAN HJELPE DEG MED EMNESØK PÅ NORSK OG ENGELSK?
- AT DET IKKE KOSTER NOE EKSTRA Å FÅ BØKER SPESIALBESTILT?

AKADEMISK KVARTER

Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9005 Tromsø. Tlf 083-44920

UKA'93

VI TRENGER DIN HJELP!

SNACK MED OSS PÅ SAMFUNNETS
KONTOR I HOVEDGÅRDEN,
ELLER Fyll UT LAPPEN OG
LEGG DEN I KASSA PÅ DØRA.

JÅ, JEG VIL JOBBE I UKA '93

Jeg heter:.....,
og bor i:.....,
og har telefon-nummer:.....,
og vil jobbe med:

GJESTER

BLÆST

P.R.

REVV

ARRANGEMENT

SALG

STUDENTHUSET

Skippergata 44 Tlf: 083-84410

- Stedet som tilfredstiller både mage og gane

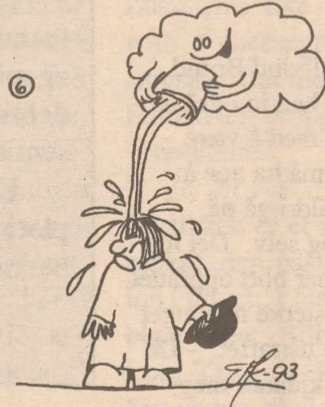
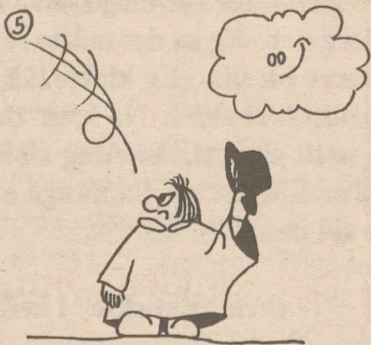
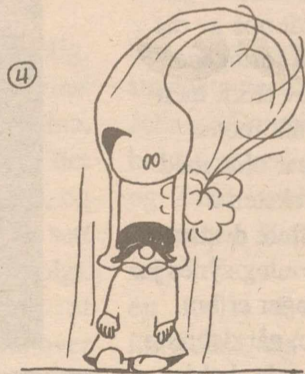
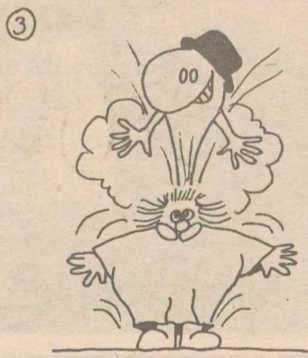
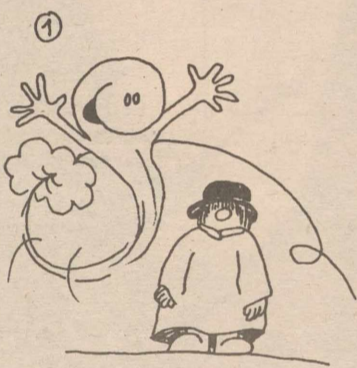
BYENS BESTE PIZZA

Visste du at hvis du er medlem i
Studentsamfunnet, får du rabatt på vår
rikholdige pizzameny ?

**Stikk innom vårt
nyoppussede lokaler og nyt
mat. drikke og miljø**

Pizzabestilling på tlf. 083-84410

ANGREPSSTRATEGI FOR VIND & REGN MOT PERSON I REGNKAPPE

TEGNING:HILDE KORSLUND

KULTUR

Alt går så mye raskere i dag. Kravene til effektivitet har økt, vi må hele tiden yte mer i studier og arbeid. Den mellommenneskelige kontakten har dårlige kår. Jantelov og redsel for det som er annerledes, preger fortsatt vår hverdag. Se og Hør og Isfolket selger som aldri før. Noen og enhver kunne vel ha lyst til å si:

-Jeg vil skyte folk i senk

Fredag ettermiddag på universitetet. De fleste har for lengst dratt hjem til kjøttkaker og Derrick. Det er stille i UB-kantina nå, men tefat med fjell av aske, og stabler med kaffekopper som ikke er ryddet vekker minner oss om forholdene på dagtid. Oss, det er Eivind Borud og undertegnede. Vi sitter i den tomme kantina, mens vind og snø danser vilt og hemningsløst utenfor. "Det er det samme kor vi går, bare æ kan røyke", sa han da jeg lurte på et passende intervju-sted. Han er allerede i gang med sin første Drum, når jeg spør hvorfor han vil bli forfatter.

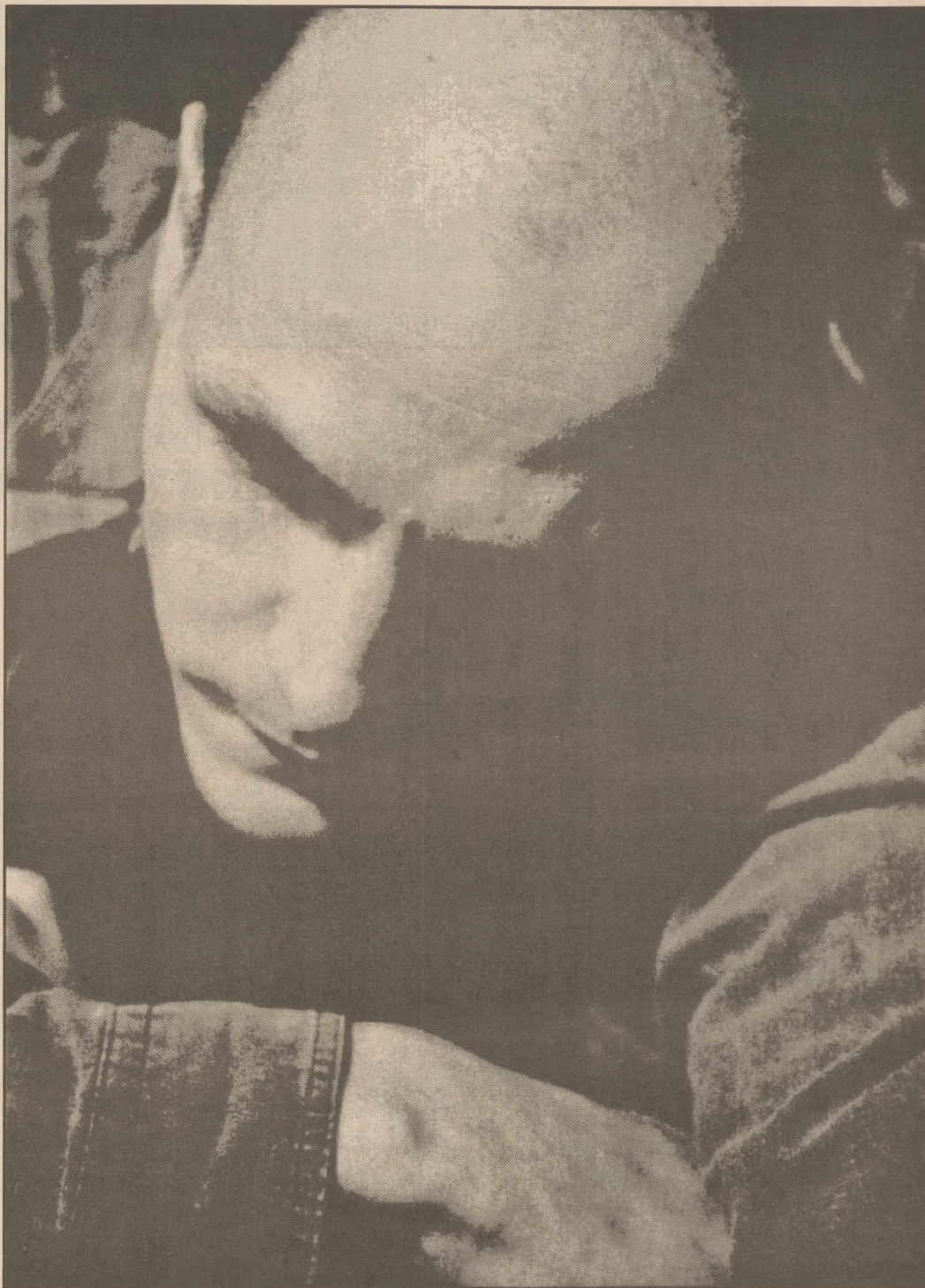
For det er nemlig det som er den 27 år gamle hovedfagsstudentens største mål i livet. Eivind Borud, født i Bærum, oppvokst i Asker og nordlending fra 1972, ønsker å ha ord som levebrød. Sine egne ord, vel og merke. Til nå har han på eget initiativ gitt ut diktheftet "nbnbv", samt et hefte med tre korte historier. Å gi ut betyr her å sy heftene selv, lime originalfotos på forsiden (tatt av fotografbror Terje), og så selge til venner og andre interesserte. Ikke noe å bli rik av akkurat, når opplaget tilsammen er på 200 eksemplarer og hvert hefte koster 40 kroner. 39 kroner på Mirage; halvliterpris. Likevel var det først og fremst dårlig råd som lå til grunn for diktheftet. Historiene derimot, bare måtte han gi ut. -Jeg likte dem, og hadde lyst til å dele dem med andre. Det ligger mye arbeid bak hver historie, bak hvert ord. Å gi dem ut var som å få Cand.mag.-graden på nytt.

Og så var det dette med å skyte folk....
-Nå for tiden stenger vi igjen for alt som er vanskelig, og har mistet evnen til å åpne oss for hverandre. -Vi må ha profesjonell hjelp; vi bruker krisepsykiatere bare noen speidergutter er litt sene hjem fra tur. Ta døden for eksempel. I dag blir det sett på som patetisk å være opptatt av det å dø, man skal ikke diskutere slikt. Vi sier også at det er feigt å ta selvmord, et godt bevis på hvor dårlig vi forstår

mennesker som har det jævlig. Det er jo mangel på kommunikasjon det dreier seg om. Vi snakker jo ikke sammen lenger. Han tar et dypt Drumdrag. Eivinds historier handler blant annet om døden, og om det å ikke snakke sammen.
- Når jeg diskuterer med folk og merker at de lukker seg, vet jeg i alle fall at følelsene finnes der inne et sted. Han stumper røyken. - Jeg vil skyte folk i senk med ordene mine, treffe dem, berøre de vanskelige tingene. Gi dem en opplevelse. Det er viktigere for meg enn at det er mange som leser det jeg skriver.

Ute danses det fortsatt heftig vintervals. Mens Eivind ruller en ny rullings, lurer jeg på hvorfor han er i ferd med å ta ikke bare ett, men to hovedfag (litteratur og filosofi), han som vil bli forfatter.
Er det vitebegjær?
- Jeg mangler mot, kommer det kontant.-Jeg stoler ikke nok på meg selv, og gjemmer meg i tryggheten en utdannelse gir. Jeg har aldri sendt noe av det jeg har skrevet til forlagene. Har mengdevis av stoff, men det hjelper ikke når motet mangler... Det har bl.a. med hendelser i oppveksten å gjøre...har møtt flere drittsekker enn de fleste. Jeg synes jo mye av det jeg lager er bra. Når tiden er inne, når det rette øyeblikket er der, da skal jeg klemme til.

Han er ærlig, Eivind Borud. Men så mener han jo også at det er poenget med å være forfatter; man må ha noe å komme med, aldri gå på akkord med seg selv. Det har ført til at han har blitt oppfattet som arrogant, sterke meninger ytrer man ikke ustraffet. - De som sier dette kjenner meg ikke, så det betyr ingenting. Det er typisk; folk rygger når de får høre at jeg tar to hovedfag, han kan vi ikke snakke med. Men hva betyr egentlig et hovedfag? På universitetet er det så mange "peanut-brains". Alt skal på død og liv teoretiseres. Ekte tanker finner en ute blant ekte mennesker, folk med livserfaring. Han kikker ut. Vinden har god kondisjon og vil nok ikke

**"Blekket har tørka. Penna er lagt bort. Meininga har festa seg til papiret, men framleis er eg eit offer for meg sjølv. Framleis. Eg har gjort det eg gjorde. Eg sa eg måtte gjere det. Eg sa det måtte skje. Du sa ja, du må gjere det, sa du. Og det måtte berre bli slik. Eg klarte ikkje forholde meg til det. Det blei ikkje. Det som kunne blitt blei aldri. No kjem det aldri det som kunne vore.
Eg kan ta til på nytt. Ein dag vil sanninga hente meg. Sanninga vil ødelegge plottet. Det er slik det er. Sanninga er synleg. Den er der. Den er der. Ein kan berre ikkje sjå den."**

(Fra "Kanskje" i heftet "Dei kom aldri", Eivind Borud 1992)

takke for dansen på en stund ennå.
Her inne er det bare Eivind som blåser. Røyken fra rullingsen stiger sakte mot taket. Eivind Borud har gitt ut tre historier samlet i et lite hefte. Tre historier preget av en melankolsk stemning. Tre historier om det å søke etter noe uoppnåelig. Om det "å lengte heim".

Hva gjør han hvis ingen forlag vil ha historiene hans?
- Jeg vil nok overleve, finne på noe. Men jeg kommer aldri til å slutte å skrive. Jeg vil ha skrivingen og drømmen om å bli forfatter som drivkraft. Man må jo tro på noe, ha en drøm.
Så han er ikke pessimist selv da, til tross for at det han skriver gir et nokså

pessimistisk bilde av verden?
- Leonard Cohen har sagt: En pessimist er en som hele tiden er redd for at det skal begynne å regne. Jeg er allerede våt.

KLAUS J. SONSTAD
Foto av:
KURT A. SELJESETH

Gogo
trekk
Fra n
religi
han
som l
utvik
forbi
russi
kom
Dost
døde
bots-

Boke
nove
"Hvc
uven
vitsj
gaml
tenk
tungs
linge
trage
med
har e
som
ge fo
han
man
forfa
er Jo
kind

Gogo
lyse
forte
ge
små
ekse
som
forfi
nevi
dyp
kev
fort
len
grø
kun
kali
om
på
les
det
der
tre
ad
hv
los
pri

No
ett
sl
D
li
A
å
m
i
k
k
n
g
E
f

Gogol arvet et fremtredende trekk fra hver av foreldrene: Fra moren arvet han en dyp religiøsitet og fra faren arvet han en litterær begavelse som han skulle komme til å utvikle slik at han ble et av forbildene til mange av de russiske forfatterne som kom like etter Gogol. Eks. Dostojevskij og Tolstoj. Han døde 43 år gammel under bots- og fasteøvelser.

BOKOMTALE: Kappen

av

NIKOLAJ GOGOL

Boken "Kappen" består av tre noveller: "Vu", "Kappen" og "Hvorledes Ivan Ivanovitsj ble uvenner med Ivan Nikijorovitsj". Når man tenker på gamle russiske forfattere, så tenker vel de fleste på tungskrevne og dystre fortellinger om særdeles tragiske tragedier. Men la det være sagt med en gang: Nikolaj Gogol har et lett og drivende språk som man ikke finner hos mange forfattere i dag. Den stilen han derimot skriver i finner man i dag igjen i hos mange forfattere. Eksempler på dette er John Irving og Patrick Suskind.

Gogol driver en samfunnsanalyse i mange av sine fortellinger som får frem mange mer eller mindre småmorsomme trekk hos for eksempel de store godseierne, som han i første rekke lar sitt forfatterskap "avsløre". Som nevnt i ingressen var Gogol dypt religiøs. Dette lyser allikevel ikke igjennom i hans fortellinger. Den første novellen i "Kappen", "Vu", er en grøsserhistorie som like godt kunne vært skrevet av en såkalt "hedning". Den handler om en stakkars student som på mystisk vis får i oppdrag å lese fra bibelen i tre netter for det døde legemet til en blendende vakker oberst datter. De tre nettene kommer til å utarte adskillig mer dramatisk enn hva den stakkars studenten "filosofen Choma Brut" setter pris på.

Novellen "Kappen" skal også etterhvert komme til å bli en slags grøsseraktig fortelling. Den handler om den stakkarslige embedsmannen Akoki Akokjentsj, og hans strev med å spare til en ny kappe, et plagg man ofte kan oppnå status med i datidens St. Pettersburg. Akokjentsj har fra før en gammel loslitt kappe, og han blir ofte mobbet av sine arbeidskolleger for denne, side slitte kappe. En dag bestemmer han seg så for å gå til innkjøp av ny kap-

pe. Det skal imidlertid ikke være noen hvilken som helst kappe. Nei denne kappen må planlegges, og han kontakter sin skredder, og sammen planlegger de i månedsvis før arbeidet for skredderen starter. For Akojeritsj blir dette en slags mani. Mot slutten av fortellingen skjer det: Kappen blir stjålet. Etter denne begivenheten starter embedsmannens jakt på kappen, og den jakten skjer på et underlig vis...

Nå har kanskje leseren fått inntrykk av at Gogol skriver tragiske historier, men han gjør ikke det. Det ligger hele tiden en komikk å lese mellom linjene. Dette gjelder da særlig de forskjellige personskildringene i novellene.

Den siste novellen i "Kappen" er komedien "Hvorledes Ivan Ivanovitsj ble uvenner med Ivan Nikijorovitsj." Den handler om de uadskillige vennene Ivan I. og Ivan N.. De er naboer og blir av hele Mirgorod sett på som det fullkomne eksemplet på hvordan gode venner skal være, selv om de som personer er svært ulike er de rett og slett perlevenner. "Ivan I. oppfører seg alltid uklanderlig. Han bruker aldri stygge ord, og derfor blir han straks krenket når andre gjør det. Ivan N. derimot banner ofte nokså stygt. " Kort sagt, de er ulike som sol og måne. Novellen tar utgangspunkt i dette vennskapet, og viser så hvordan en bagatell kan ødelegge selv det beste vennskap og gjøre det om til rett og slett et nagende fiendskap.

Deres felles venner, og det er det mange av, skal så prøve å forene disse to menn igjen, som har ofret sitt vennskap for en liten bagatell. Det blir arrangert en stor fest hvor målet er å forene dem. Problemet er bare at den ene nekter å gå i en fest som den andre er på...

STEN RUNE ROLAND

"The Adventures of Ford Fairlane", dette unike kultureventyret fra 1990, har absolutt tålt tidens tann fram til 1993, og anbefales på det sterkeste. Filmkritikere verden over gikk løs på filmen med kjøttøkser og harpunerte den i senk da den ble lansert. De hadde tydeligvis ikke helt skjønnet hva det dreide seg om.

For visst er det usmakelig. Visst er det vulgært. Og visst er det vår helt, Ford Fairlane, en eneste stor klisjè. Men det hele er gjennomført camp, og funker. Har man først sett filmen en gang er man solgt. Den fungerer som et rusmiddel, noe en må ha over en viss periode helt til man kan alle replikkene utenatt, og roper dem ut gjennom hele filmen synkront med skuespillerne. Skuespillerene er forøvrig et kapittel for seg. For hva sies om Pricilla Presley, Morris Day, ex-Motley Cruë Vince Neil, rapper'n Tone-Loc, Sheila E., Robert "Freddy Krueger" Englund og Ed "Al Bundy" O'Neill.

Handlingen er kort fortalt. En neddopa rockestjerne dør (Vince Neill, i det som for han må være en ganske realistisk rolle). Vår mann, rocketektiv Ford Fairlane, tror ikke knarken alene har tatt livet av ham, og begynner sin etterforskning. På sin vei mot den oppsiktsvekkende

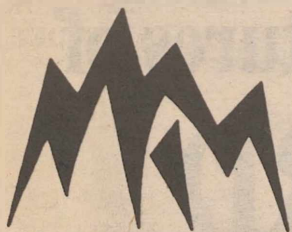
The adventures of FORD FAIRLANE

riktig boltrer seg i rollen som Ford Fairlane. Han spiller ut hele sitt register, hvilket består av uttallige erkemorsomme kommentarer og utdriting av stort sett alle personene han treffer på i løpet av filmen. Det nye musikkfenomenet Kyle Troy får for eksempel gjennomgå. Ford er ikke helt fornøyd med sangstemmen til Troy, og utbryter "You're killing rock and raping roll, man. Keith Richards i rolling over in his grave, and the freakin' guy isn't even dead yet!" For det meste er det likevel Ford's personlige sekretær, Jazz, som må ta støyten. Den man elsker, tukter man, heter det, og det gjelder i høyeste grad her. I en liten dispuitt oppsummerer Ford en helg han og Jazz tilbragte sammen: "Sorry I made you clean the toilet and the bathtubs, but I mean, who did all the work in bed?" Jazz er heller ikke særlig glad for Ford's stadige referanser til Stanley, hans eget "pressluftbor". Det er i det hele tatt nok stoff i filmen til å fylle sakslista til en hel Kvinnefront-kongress.

"The Adventures of Ford Fairlane" er blitt en ustyrtelig morsom film som man ikke kan gå glipp av. I så fall mangler man en vesentlig bit filmhistorie. Aldri er nemlig en så smakløs og vulgær person blitt presentert på film, og det kan bli lenge til neste gang. Denne filmen er og blir et mesterverk, og det er å håpe at dette faktum går opp for folk flest etter hvert. Hvis ikke, får vi pusse Ford Fairlane på dem. For som han sier i sin oppsummering av livet i Los Angeles: "So many assholes.... so few bullets!"

PER I. JOHANSEN
Arkivfoto

Hele filmen er en oppvisning i dårlig smak, og Dice Clay

**NORDNORSK
KUNSTMUSEUM**

Muségata 2, Tromsø

i samarbeid med
Muséet for samtidskunst/
Riksstillingen, Oslo

NY UTSTILLING:
**NORSK GRAFIKK
FRA
1945-1990
DEL III**

Utstillingen vises i 3. etasje
til og med 7. mars.

Åpningstider:

Hverdager 10 - 16
Søndager 12 - 16
Mandag lukket.

**GRATIS
ADGANG**

Erotikkens usmakelige tjener

Lido Go Go. Stedet for dressbukser og striptease. Stedet for spenning og nytelse. Stedet for nysgjerrighet og menneskelig begjær. En nytenker på hovedstadens kjøttmarked. Når mørket senker seg og barna sover. Uvitende.

MAGNUS SKAAR

Mennesker, bur, pisk, erotikk, øl og penger. En blanding som ingen fransk mesterkokk noengang ville kommet på. Denslags fantasier må man til Profittens Ærbødige Tjenere for å finne. De er desperate. La oss gå blandingen litt nærmere i sømmene. La oss trenge inn i hver enkelt ingrediens.

Mennesket. Fra naturvitenskapelig synspunkt en art av pattedyrenes klasse. I dag tilhører alle rasene Homo sapiens, slekten som kanskje er ti tusen år gammel. Det er uklart om mennesket skal betraktes som en zoologisk art eller som et åndsvesen. (I en kulturell definisjon heter det at mennesket er arten med evne til å forarbeide, ikke bare bruke, redskaper.)

Bur. Oppfunnet av mennesket. Kjent fra Gammelgermania som et oppbevaringsrom for matvarer. Men begrepet sier oss mer enn dette. Det har lenge vært en gitterlignende konstruksjon som sperrer dyr inne på utstilling. Slik at menneskene kan ta dem nærmere i øyensyn. Interessant. Hva om det var mennesker i burene?

Pisk. Anvendes av mennesket. Best kjent som redskap i forbindelse med undertrykking og avstraffing av slaver. Har i den senere tid fått nye anvendelsesområder. Er en folkelig betegnelse for lett rus ("å være på pisk").

Erotikk. Et gode i seg selv. Er kalt kunsten å elske. På mange måter å betrakte som et spill med seksualitet - pirringen, den sanselige nytelsen og rusen er sentral. Et fenomen. Forbundet med en kroppslig glede og nytelse i samspill med en eller flere andre.

Øl. En alkohol- og kullsyreholdig drikk. Kjent fra de eldste tider. Fant, med åkerbrukets utvikling, spesielt vei til folkeslag som manglet vin. Omkring år 800 F. kr. ble ølet folkedrikk hos keltere og germanere. I dag konsumeres det til mat, i selskapheter eller for å bli full.

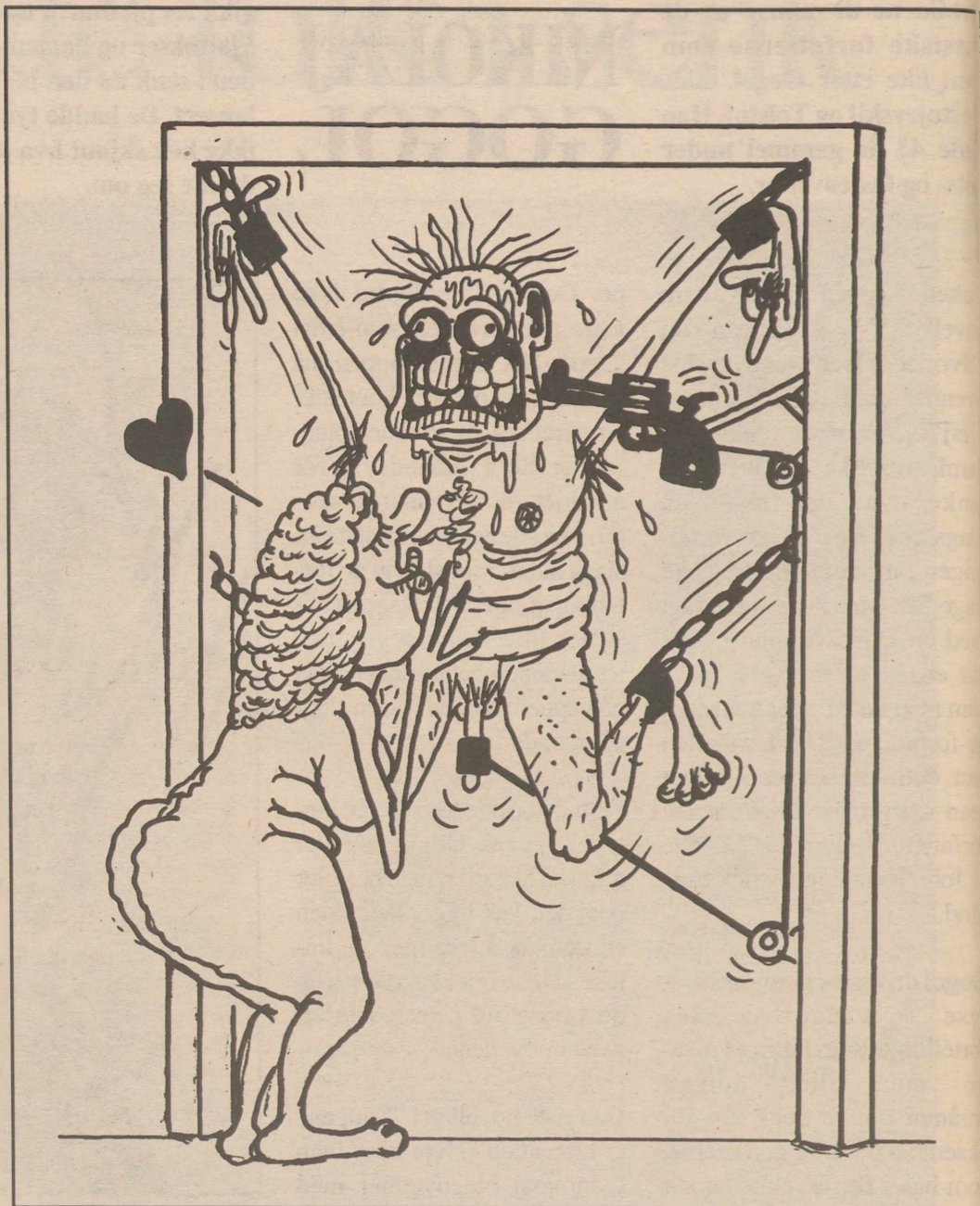
Penger. En måleenhet som tallfester verdier. Et byttemiddel mot varer og tjenester som kan tilfredsstille det menneskelige behov. Fremstår i ulike fasonger og valutaer. Har posisjon som hjørnesten i store deler av dagens verdenssamfunn. Er selve blodet som pumpes rundt i kapitalismens jordiske legeme. Og dermed en forutsetning for den åndelige virksomhet.

Så langt om de enkelte ingredienser. Hva om de blandes sammen? - En forbausende og prøvende tanke. Blir det da en trylleformular for Profittens Ærbødige Tjenere, fremtitt i samarbeid med Tragediens Verdiløse Hersker? Hvis svaret er positivt, er det på tide å spørre oss selv hvorfor. Er for eksempel den menneskelige kjønnsdriften så innesperret av monogamiet at når et bur byr frem naturalia Homo sapiens, ja så virker det på mennesker akkurat som kulorten virker på fluer?

La oss vende tilbake til Lido Go Go. Et eksperimentelt og hypermoderne utested i Oslo. Her holder det ikke med toppløs servering. Her blir trylleformularet utprøvd. Her treffer man menn i dressbukser. Her treffer man mennesker i bur. Som stripper ved spesielle anledninger. Pisk inngår i utstyret. Erotisk. Skummende ølglass kleber seg mellom tørre lepper. Svelger bytter eier. Spennende, pirrende greier, ikke sant? For mye øl gjør deg kvalm. Et sted går heldigvis fortsatt grensen.

KJÆRLIGHET

den råeste kamp av dem alle

Kjærligheten er vakrere enn naiviteten i den. Eller kanskje nettopp derfor. Alle er vi dens tapere og vinnere. Om hverandre. Og det hele er et spill som ikke kjenner andre grenser enn der hvor grensene atter møtes. Innenfor befinner menneskene seg. Men kjærligheten deler ikke ut lett igjennkjennelige drakter, baller eller meter

for at spillet skal kunne vitne om å inneholde en viss anstendighet. Pauser eksisterer ikke. For kjærligheten er tidens opprinnelse og dommedagens siste kjærtegn. Fri for barmhjertighet. Mennesker fødes inn og dør ut. Den råeste kamp av dem alle. Mennesker mot mennesker. Nakne. Og alle ønsker vi å vinne. Vi tren-

ger å vinne. Hver dag. For det er hva vi er. Hva vi var. Og alt hva vi noengang vil bli. Sultende. På kjærlighets arena. Det eneste som med sannhet kan sies om kjærligheten er at den krever reisefølge. Alt annet er løgn.

KURT A. SELJESETH

på første rad i mørket

Mørketida, den er over, men for de som føler trygghet i mørket har den kommunale kinoen i Tromsø følgende filmer å by på de kommende fjorten dager: *Telegrafisten*, ny norsk film som allerede er å betrakte som en publikumssuksess. Har du mulighet, bør du få med deg spanske *Skinke*, *Skinke*. Anbefales ikke for gutter med kasterasjonsangst. Hett og heftig. Ikke fullt så lidenskaplig, *BODYGUARD*

med Kevin Costner og Whitney Houston i de ledende roller. Av kritikerne allerede døpt: *Danser med en søvngjenger*. *Brams Stokers Dracula*, Francis Ford Coppolas nyinnspilling av en klassisk gotisk roman, søker tilbake til de bloddryppende, erotiske elementer, med hjelp av blant annet Winnona Ryder, Anthony Hopkins og Keannu Reeves. 14 år etter verdenspremierer er Coppolas

klassiske *Apokalypse Nå* !atter aktuell i Tromsø. Med den følger dokumentarfilmen *Hearts of Darkness* som viser galskapen i og omkring innspillingen av *Apokalypse Nå* ! Cyber-punk og Virtual reality er stikkord for filmen *Gressklippermannen*, basert på en roman av ikke ukjente Stephen King.

PER NÆSS

“ - Om jag har stålit tio tusen renskalvar, bliver jag da tilgitt och kommer til Dom Eviga Viddarna? “

Moralske tvilsomheter, hverdagslivets gleder og slag, maktkamp. Dessuten økser godt over knehøyde, badstu, perkele, blodtørstige varger, Pekka, Marja Liisa og Matti, voldsomme slagsmål, primitiv sex og en passende dose vodka. Rødbrusteatreets nye oppsetting “En finsk hverdagstragedie” blir en uteforestilling, med det meste man kan ønske seg av finsk dramatik og galskap.

Pakker dem inn i fordommer, og er kanskje ikke klar over at det etterhvert har kommet ganske mye kvensk blod inn i nordnorske årer opp igjennom årene. Det er dette vi har grepet fatt i, nordmenns ville forestillinger om finlenderne.

Rødbrusteatreets eksistens er for en stor del basert på det solide amatørteatermiljøet her i byen. På hver av de forestillingene de har satt opp har de hatt nye skuespillere, og dette har fungert helt greit. Jon Kristian Hansen, som spiller “åndssvak Vitto” og Ketil Hansen, øksejeger'n sjøl,

februar, ligger det mye arbeid. Men har man først fått et slikt prosjekt for seg, - en framstilling av “den finske melankolien” pr. utendørsteater, så har man mye å sysle med.

“En finsk hverdagstragedie” har altså som tema, for å bruke litterære termer, nordmenns fordommer, uvitenhet, fremmedredsel. I en svært god kamouflasje, vil vår speider i marken påstå. Man skal i alle fall ikke la være å gå på denne forestillinga i frykt for å bli overlessa med dårlig samvittighet,

KULTUR-REDAKSJONEN I UTROPIA HAR BEHOV FOR MEDARBEIDERE SOM VIL SKRIVE OM HVA ENN DET MÅTTE VÆRE. NEMLIG!VELG SELV. BARE DET FALLER INN UNDER KULTUR OG UNDERHOLDNING. OG DET GJØR DET MESTE. KULTUR-REDAKSJONEN HAR MØTER HVER ONSDAG PÅ AVISENS KONTOR I ISV-BYGGET. KLOKKEN 1615. KULTUR-REDAKTØREN HAR FAST KONTORTID HVER MANDAG (1000-1200) OG TORS DAG (1030-1330). TELEFONNUMMERET ER 083-44283.

HILSEN KULTUR-REDAKTØREN.

Rødbrus og øksejakt

eller

Drømmen om Finland

- Dersom folk velger å oppfatte forestillinga som en ren parodi på finsk fjernsynsteater så er det greit. At folk liker det de ser er viktigere enn at de tolker stykket litt enklere enn vi gjør. For dette er faktisk ikke bare fjås, egentlig er det “ei riktig gripanes historia”.

Jon Kristian Hansen, Eirik Eliassen og Stein Elvestad, tre av frontfigurene bak ensemblet med det velklingende navnet “Rødbrusteatre” vil gjerne understreke at forestillinga ikke bare dreier seg om øksejakt og finske banneord. Men dette er svært viktige ingredienser i hverdagstragedienden de setter opp denne uka. Etter tidligere å ha jobbet med barneteater syntes de det kunne være på tide å sette opp noe med “aldersgrense 16 år”, som det heter i pressemeldinga, og da falt valget på den frodige finske hverdagen - sett med norske øyne.

- Nordmenn er fulle av fordommer, vi ser på alt folk som ikke er “rotnorske” på en litt merkelig måte, finlenderne, pakistanere, spanjoler, samer.

er de to som har båret navnet Rødbrusteatre fra forestilling til forestilling, og som hatt ansvaret for å få i stand nye.

-Det er oss som tar over alle de “hjemløse” skoleteateraktørene, som gjerne vil fortsette med dette etter avslutta skolegang. I denne forestillinga har vi fått en salig blanding av profesjonelle og amatører, og de er virkelig dyktige...

Litt sjølskryt må det være plass til, i en så entusiastisk gjeng. De satser med utgangspunkt i et budsjett lik null. De er til og med modige nok til å sette opp en forestilling utendørs, for å få “den rette stemmninga”- mørketid, issvuller, snøfonner og opptil flere minusgrader. Lettskremte er de i alle fall ikke. Det er mye idealisme ute og går i forkant av denne forestillinga. Ideen ble unnfanget med inspirasjonen fra en finsk instruktør under Festspillene i Harstad i fjor. Derfra og fram til premieren på stykket, til aktørene utfolder all sin finske sjarm i snøen foran Kulturhuset kveld etter kveld i midten av

til det er den alt for vanvittig og spennende og morsom. Alt hva man kan begjære hentet fra et godt tradisjonstrofast finsk fjernsynsteater, av den typen nordmenn elsker og hater får man i dette stykket, som vil vare i drøyt én og en halv time pluss pause. Det kan komme ganske mye badstu, øksejakt, og vodka on the rocks ut av den tida.

Noen motforestillinger til prosjektet har det dukket opp, både mot manus og troen på at folk virkelig er villige til å sitte ute i nærmere to timer, med pause inkludert.

-Noe kritikk må man bare vente seg. Og nå har publikum virkelig sjansen til å vise seg som et ekte folk av sin landsdel. “Dæm får bare ta me sæ ei lita ei på innerlomma, og kle sæ godt. Dæm ska iallfall slæpp å kjed sæ...”

INGRID N. WALSETH

STUDENTPRESTEN

Studentprest Dagfinn Magnus er ansatt av Den Norske Kirke for å arbeide blant studenter og ansatte ved Universitetet og høyskolene i Tromsø. Presten er åpen for samtaler om religiøse, personlige, og sosiale problemer, samt faglig-teologisk rådgivning.

**Kontor i breivika (IMR-biblioteket),
tlf. 083-44097, priv. 083-58065**

STUDENTENES SOSIALTJENESTE

Du kan ta kontakt med studentenes sosialtjeneste ved ulike sosial og personlige problemer, som eksempel dårlig økonomi, samlivs-/familieproblemer, ensomhet, tvil om studievalg, eksamensangst...

Av og til kan det være vanskelig å ha klart for seg hva problemene egentlig består i. TA GJERNE KONTAKT. JO FØR, JO HELLER.

Kontoret er i kjelleretasjen på Universitetsbiblioteket, med inngang fra nord. (På yttersiden av bygget) Ta kontakt for avtale. Treffetid kl.10 - 14 hver dag. Kl. 13 - 14 har kontoret "åpen konsultasjon" uten foregående timebestilling.

Telefonnummer:

Kaare Olsen	44594
Morten Rolf Pedersen	44595
Ane Marie Hektoen	44596
(foreign student consellor)	

Husk å benytte deg av HELSEFONDET, som gir delvis dekning av utgifter til tannbehandling, briler, fysioterapi og andre helsemessige utgifter. Se etter regler på oppslagstavla. Søknadskjema fås hos Studentdsamskipnaden og Sosialtjenesten. Psykolog: Henvend deg til Sosialtjenesten vedrørende informasjon om psykologtjenesten.

Her i kollektivet abonnerer vi på Klassekampen. Etter en hel oppvekst med journalisme trygt plassert innenfor det sosialdemokratiske-demokratiske (Arbeiderbladet) og det verdikonservative (gjett hvilken?) dro vi ut på leit. Og siden Morgenbladet er blitt lobotomert av Hroar Hansen var det ikke så andre mange valg enn denne nevnte blekka til revolusjonens fremme og arbeiderklassens forening. Nå har de fjernet det sistnevnte fra logoen, Marx er også borte, men klassebevisstheten skal ingen ta fra dem. De tviholder i det minste på den selv, ikke minst på siste side. Det er en god avis, og det som først leses (jfr. sosiologiens teori om proletariats trang til øyeblikkelig behovstilfredstillelse) er petitene og kåseriene bakerst. Der får “mor”, “n.n.”, “RH” m/venner boltre seg.

Og i dag var det om snobber og snobberi. For å vise klassetilhørigheten var de obligatoriske samtrentekningene, “svoger’n”, “jeg tolker’n sånn...” osv. plassert i første avsnitt. Og så kom noen gode historier om hvordan finfolket visste å ta vare på friheten sin. Det var om moren som innprentet trearingen med at “pappa er på kontoret, ikke på jobben”. Og det var om fjellvandrere i Gore-Tex og som med små misfornøyde rynker ved nesevingene spiste

suppe ved å skyve skjeen fra seg. Noe mindre solidarisk enn det skal du lete lenge etter, og det ble jo behørig understreket.

Å, hvor godt det er å kunne erte noen som er eller spiser annerledes enn oss. Ta dem på den ømmeste tåa til alle nordmenn: Beskyld dem for å tro at de er noe bedre enn oss. Det er ikke det at de fine trenger å beskyttes, det greier de selv eller så leier de vel en advokat til å gjøre det.

Dessuten gir de vel sikkert f... i hva vi andre mener om å spise suppe med tallerkenen vendt utover. For alt jeg vet sitter de og gapskratter over en tynn Martini mens de forteller om da de var på fjelltur og spiste suppe med tallerkenen vendt innover. Vi mennesker er ikke særlig mye større enn det, men vi er det i alle fall alle sammen. Det kan være godt å huske.

Litt lenger fremme i samme avis stod det en kronikk om rockekulturen: “Rockeverdenen er nemlig ikke mindre snobbet enn den finkulturelle, den betjener seg bare av et annet sett kriterier for sine estetiske vurderinger”. Nå er det ikke så mye klassebevisst rock’n roll i den setningen der, men kanskje en erkjennelse av at vi ikke er så mye bedre enn andre, selv om vi skulle ende opp med å ta skjeen i en annen hånd.

BENJAMIN

Intervju med Kjartan Kristiansen

Siste stopp, SORGENFRI

En gang het de Wannskrækk, og var uavhengige og opprørske pønkere. I dag heter de DumDum Boys, og er blitt streite og stuereine.

I Trondheim, for cirka 15 år tilbake, herjet det et band som gikk under navnet Wannskrækk. I løpet av sin karriere gav denne gjengen med trøndere ut noen vinylbiter som hører inn under kategorien pønk-klassikere i historien om norsk rock. Og vi nevner i fleng "AG-3", "aldri for seint" og "Æ veit da faen, æ".

Noen år seinere, på midten av åtti-tallet, skiftet bandet musikkstil og navn. Vi kjenner de i dag under navnet DumDum Boys. Første smakebit kom i form av singelen "sorgenfri" fra 1985, og siden har de beriket oss musikkhungrige sjeler med fire langspillplater. Fire plater som har etablert DumDum Boys som band nummer en i norsk rock i dag.

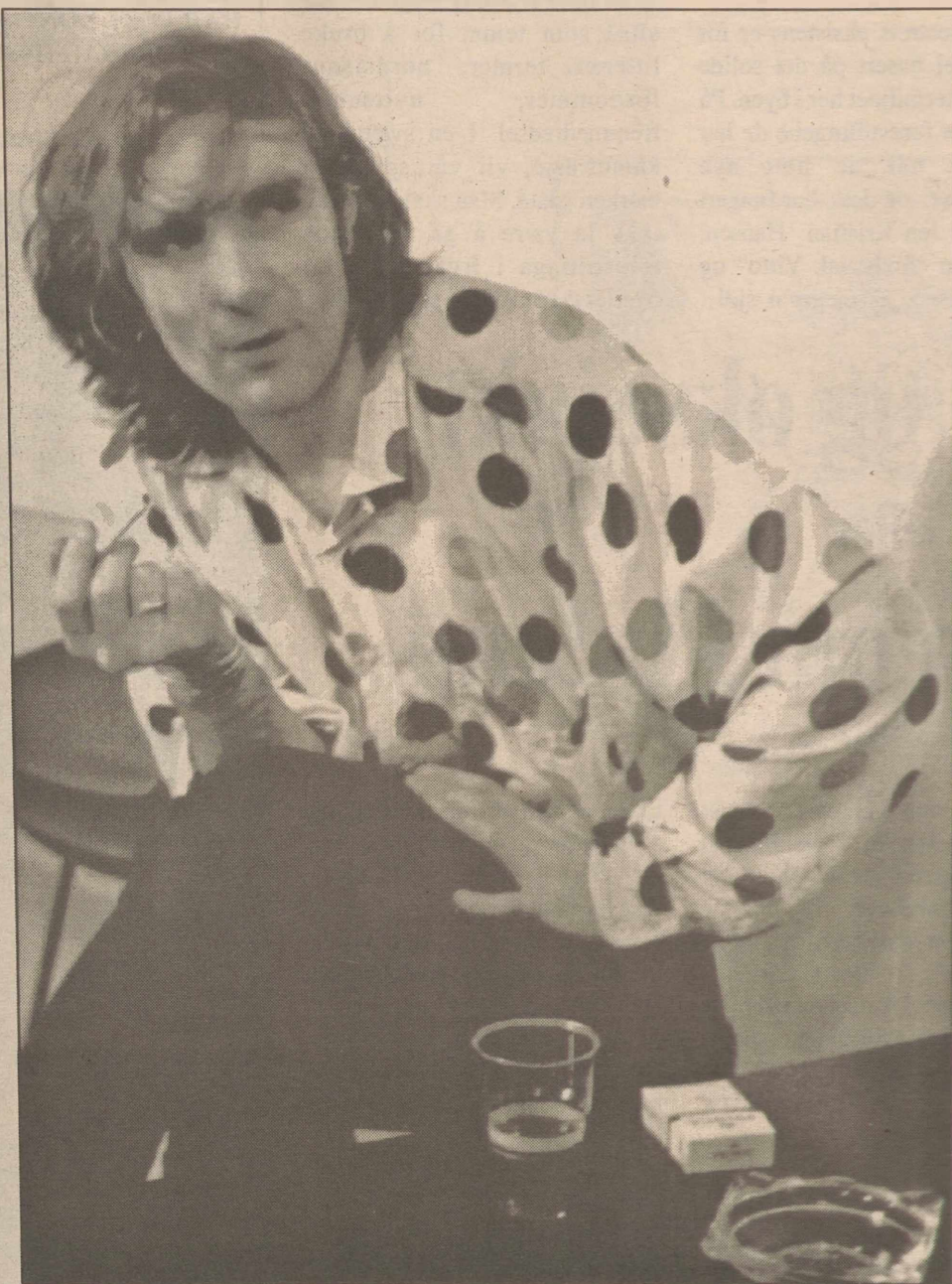
Til tross for suksessen, da de i oktober leverte sitt fjerde album, TRANSIT, var mottakelsen blandet. Kritikken strakte seg fra dobbel helselakt til de som mente TRANSIT var DumDum Boys' mest helstøpte produkt noensinne. Like fullt har skiva gått som hakka møkk over disken i landets plateforretninger de siste månedene.

Keith Richards

DumDum Boys er i disse dager ute på en lengre turnè i Nord-Norge, og gjestet Tromsø den tredje februar, med konsert på Fokus kino. Før konserten møtte Utopia gitaristen i bandet, Kjartan Kristiansen, for å snakke litt om fortid, nåtid og fremtid. Og uten å ta munnen for full, mannen kan til tider minne om en norsk utgave av Keith Richards, der han sitter henslengt i garderoben før konserten. Til tross for bakfylla som henger igjen fra dagen før, drikker han skotsk whisky av et eksklusivt merke, mens han bedyrer at trøndersk hjemmebrent er best. Og som en sann rocker er han sortkledd, og har gitaren plassert i fanget under hele intervjuet.

Transit

Kristiansen er mannen bak de fleste komposisjonene til DumDum Boys, så det faller naturlig å spørre hva han synes om deres siste produkt, Transit. - Det som har vært problemet vårt tidligere, er at vi rett og slett har slitt oss ut i studio. Resultatet har vært et slags hatforhold til de tre første skivene. Personlig har det gjerne gått ett år fra platene kom ut, til jeg selv greide å høre gjennom dem. Under innspillinga av denne, gikk ting roligere for seg. Låtene blei skrevet i studio og det var plass for mer eksperimentering, mer spontanitet. Transit er vel mye mer DumDum Boys enn de tre første skivene, og er i hvertfall for meg den skiva som har vært lettest å like.

BILDE: KJARTAN KRISTIENSEN

Utopias utsendte prøver seg forsiktig med et spørsmål som sikter seg inn på DumDum Boys' musikaliske utvikling, eller kanskje mangelen på en sådan. - Vi har vel aldri dyrket det som så fint kalles musikalisk utvikling. Det er liksom ikke vår greie. Vi konsentrerer oss heller om det vi er fortrolig med, det vi liker, rett og slett god rock'n roll.

Rent lydmessig er Transit et steg i ny retning for DumDum Boys. De tre første var koreografert av Roger Valstad, en mann med over 400 plateproduksjoner bak seg. Denne gangen var mannen bak spakene Yngve Sætre, til daglig vokalist i Barbie Bones. - Roger Valstad var motvillig til det å spille inn plata i et annet studio enn det vi tidligere hadde brukt. Dessuten hadde vi hatt ett år fri, og følte etterhvert at behovet for forandring var til stede. Vi trengte rett og slett en produsent med nye ideer, en som så litt annerledes på det å spille inn ei skive. Og siden vi bestandig har likt trynet på Yngve, og bestandig har hatt lyst til å jobbe med han, så var valget lett.

Oh, yeah!

Ny produsent, og nytt plateselskap. DumDum Boys brøt sin kontrakt med Sony i fjor høst. Mye av årsaken kan forklares med ett ord: penger. - Det å måtte sitte med hendene i fanget og se at store deler av pengene dine forsvinner til Japan, er

ikke bestandig like gøy. I tillegg ble det foretatt en del personalutskiftninger på Sony, og de menneskene som forsvant var de som vi i bandet hadde tillit til. Vi kunne liksom ikke legge barnet vårt i hendene på noen vi ikke stolte på. Tuller du det til med DumDum Boys en gang, så er hele greia over, så enkelt er det.

Transit er gitt ut på DumDum Boys' eget plateselskap, OH YEAH, som nå er vekket til live igjen etter flere år i dvale. - Det er klart at det er en risk å gi ut skiva på eget selskap, men vi har en OK distribusjonsavtale med EMI, så vi skal nok ro det i land på en eller annen måte. I tillegg er det jævlige moro å bare holde liv i navnet. Det er jo gitt ut utrolig mye morsomt på den etiketten.

Mye morsomt, ja. Da DumDum Boys het Wannskrækk, gav de ut noen vinylbiter, som på platesamlermarkedet i dag selges for kronebeløp med både tre og fire sifre. Wannskrækk's samlede verker ble forøvrig gjort tilgjengelig for allmennheten i fjor i form av CDen RIFF, som inneholder 17 Wannskrækk-komposisjoner.

Et must for de av dere som vil finne ut hvordan det hele begynte.

- Jeg må innrømme at det ikke var vi i bandet som kom på ideen om å gi ut det gamle stoffet på ny, og vi la oss heller ikke bort i prosessen med å gjøre materialet tilgjengelig. De fleste master-tapene var forøvrig borte, men det er utrolig hva du kan

gjøre ved hjelp av teknologi. Mye tatt opp fra de gamle vinyl-skivene, men det er nesten bedre lyd på det dag enn det var orginalt. Jeg ble forresten jævlige overrasket over at det var så mange sanger på CDen, visst ikke at vi hadde så mange som i sanger en gang.

Forbilder?

Til tross for store salgstall, tre spillemannspriser og karakteristikkene Norges beste rockeband - Kjartan Kristiansen ser ikke på seg selv som noe forbilde for den oppvoksende generasjon av rockere.

- Jeg tror egentlig de unge bandene er flinke til å passe på seg selv. Den eneste forpliktelsen DumDum Boys har, er å gjøre gode konserter. Dessuten så skjer det så mye med rockemusikken nå om dagen. Rock er plutselig å finne på alskens partiprogrammer, du kan til og med ta rock som valgfag på skolen. Faen heller, du skal ikke lære å spille rockemusikk på folkehøgskole. Det mener jeg!

Hamarøy versus Amsterdam

Her hjemme i lille Norge er DumDum Boys uten tvil på toppen av sin karriere, og eneste vei fra toppen er som kjent nedover.

- Personlig ser jeg ingen ende på bandet, selv om det har vært på nippet flere ganger. Det er fortsatt en masse steder i Norge vi ikke har besøkt ennå. Men det er klart, vi har ofte ønsket oss større tumleplass. Tidligere var vi ofte inne på tanken om en seriøs utenlandslansering. Det gikk faktisk så langt at vi i tillegg til å skrive egne tekster på engelsk, fikk hjelp av noen som hadde engelsk som morsmål. Men, vi har slått det fra oss, selv om det ikke bestandig er like morsomt å reise rundt på turnè i Norge. Jeg husker spesielt en episode fra noen år tilbake. Vi hadde startet turneen i Kirkenes, og hadde fortsatt seks uker igjen å turnere, da vi tok ei ferge ut til Hamarøy. På dette tidspunktet så jeg ganske mørkt på det hele, så under fergeturen satt jeg og furtet oppe i kafeen. Så i ren frustrasjon utbasunerte jeg til vår manager, Steinar Vikan, at hadde vi prøvd, så kunne vi nå ha sittet i en ålreit buss et sted nede i Europa på vei til Amsterdam. Joda, Vikan var enig, det kunne sikkert vært fint, det. Like etter gikk vi ut på taket av ferja, i et forsøk på å bedre humøret. Akkurat da passerte en flokk spekkhoggere like forbi ferja. I tillegg var det fullmåne over Lofotveggen, samtidig som sola gikk ned bak den. Både spekkhoggere, fullmåne og sol på en gang. Og da med ett slo tanken meg. Hadde jeg sittet på en buss nede på kontinentet hadde jeg aldri fått med meg dette synet. Så jeg slo meg til ro med at Norge er fint å se på ihvertfall.

RUNE N. ANDREASSEN

Foto av:

LAILA UNHJEM

Lav spenning

Midt i de verste vinterstormene som herjet i nord, kom Dum Dum Boys til Tromsø. Som del av deres "Transit Tour" i Nord Norge var det onsdag tredje februar duket for konsert på Fokus Kino. Med atskillige strømvbrudd i tankene, ba vi en stille bønn om at strømmen ville holde hele kvelden. Imens ventet vi på at Dum Dum Boys skulle komme og ta oss med storm. Men det blåste ikke så hardt fra scenen denne kvelden. I løpet av konserten, som varte i cirka en og en halv time, fikk vi servert et variert og profesjonelt show, med mange sanger fra deres siste lp. Litt skuffende var mangelen på improvisasjon og impulsivitet, på en konsert der det meste virket planlagt ned til siste detalj. Det hele ble mindre troverdig, og det var som om de ikke helt "slo seg løs".

Sceneshowet begrenset seg til Prepple. Ikke for det, han kan det jo. Med drønnende stemme og villt blick rocket han scenen, og iallfall de nærmeste rekkene. Den store salen var delt i to. De som stod foran sørget for egen servering og priset seg lykkelige over null aldersgrense. Det var disse som stod for stemningen, og sang med da gamle og nye hits ble framført. Andre satt bak og betraktet det hele på avstand. Ventet kanskje på at kinoen skulle starte.

Dum Dum Boys fikk altså ikke med seg hele mengden. Mye kan nok skyldes lokalet med sitteplasser, og det faktum at det heller ikke var ølkraner til disposisjon. Lydforholdene var ikke de beste i den store salen heller, og det var nok flere som mente at lokalet burde brukes til sitt egentlige formål.

Etter endt konsert ruslet publikum hjem, med mange ulike oppfatninger av Dum Dum Boys' prestasjoner denne kvelden. Noe som kanskje kan kalles rett konsert på feil sted.

HILDE KLEMETSDAL

Foto av:
LAILA UNHJEM

Fargerik nyhet – kun for studenter!

9 500,-

Inklusive mva

Kr 9 500,- inkl. mva.

Mer koster ikke en Macintosh Color Classic! Du får den komplett med 4Mb RAM, 40Mb harddisk (finnes også med 80Mb), en 16Mhz Motorola 68030 prosessor, systemprogramvare, Trinitron høykvalitets fargeskjerm som viser hele 256 farger, innebygd mikrofon, høyttaler og mye mer. Den er klar til å tilkobles skriver, scanner, CD-ROM enheter etc.

Bestill nå!

Og få statistikkprogrammet StatView eller presentasjonsprogrammet More på kjøpet.

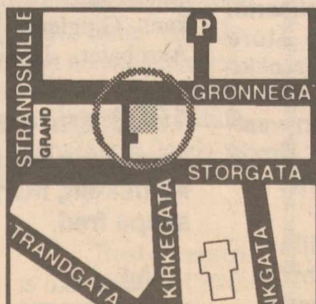
Europas største utdanningsforhandler

HøyskoleData a.s. er Europas største dedikerte utdannings- og forskningsforhandler. Vi selger kun til disse gruppene i tillegg til funksjonshemmede. Og selv om du får gode rabatter, lar vi ikke det gå ut over den servicen du får.

HøyskoleData kjenner sitt marked og de behov som du måtte ha. Vi har også egen kursavdeling og support- og serviceteam som står klar til å hjelpe deg hvis du skulle trenge det.

safa
Apple Computer
Financial Services

HøyskoleData hjelper deg med fleksibel finansiering fra 0,- kontant!

HøyskoleData a.s.

Apple Utdanningsforhandler

Oslo Bergen Trondheim Tromsø Stavanger Kristiansand Gjøvik
Tromsø: Storgata 52 Telefon: 083 10 400

Varm sol - kaldt land

-Hallå, hallå! Et tannløst men innbydende smil, -have a låk insaid! Utrolig at alle disse småbodene kan klare seg. Det virker ikke som folk har så mye å kjøpe for her i Marokko, mange ser fattige ut. Krig koster. Og Marokko har ført krig i Vest-Sahara siden 1976.

1976: Kolonimakten Spania trakk seg ut av Vest-Sahara, som ligger like sør for Marokko. Frigjøringsbevegelsen i landet, Polisario, erklærte Vest-Sahara selvstendig. Dette ble anerkjent av blant annet FN. Men Polisario hadde ikke kontroll over området. Marokko og Mauretania delte Vest-Sahara mellom seg, og Polisario begynte å føre geriljakrig fra baser i Algerie.

Vi labber rundt i Marrakesh, Marokkos gamle hovedstad.

Her er trange smug mellom rødkalka hus, fylt opp av mennesker, esler og småbutikker som selger alt mulig: Farga garn, kaseroller og kanner, bøtter laga av bildekk, frukt, kjøtt som henger der, krydder og mynteblader. Plutselig raser en bil eller moped fram og tuter folk inn til sidene. Tilsårte kvinner. Gamle menn i ullkapper med store hetter. En og annen ryggsekkurist med etnisk bag og gammelt speilreflekskamera som suger inn stemningen.

Marrakesh har vært Mekka for ryggsekkurister siden 60-tallet. Nå kommer også busslaster med pakketurister hit. I flokk og følge med egen guide. Innfødte guider finnes også. Mange. Som vil vise oss rundt - no money, just friends, you know this town is dangerous - og tar oss med til brorens souvenirbutikk. De vet nok hva turistene liker, her er flotte kobbeting, keramikk, skinnvarer, messing, sølv, treskrin og håndlaga tepper.

1979: Mauretania trakk seg ut av Vest-Sahara, men Marokko sikret seg hele området og fortsatte å krige mot Polisario. I Vest-Sahara finnes store fosfatforekomster som Marokko er interessert i. Etterhvert hadde nesten halve den vest-sahariske befolkningen dradd til flyktningeleire i Algerie.

Det er lett å gå seg vill i gamlebyen. Den er en labyrint av små og enda mindre smug. De minste smuga fører bare til

boliger og er herlig stille og fredelige. Og svale når sola står øverst på himmelen.

Men nå har sola dradd til Amerika, og fra alle moskeene blir det ropt til aftenbønn.

Marokko er et kaldt land med ei varm sol. Vi tar på oss mer tøy og går til det store torget, Djemaa el Fna. Det er rammet inn av appelsinpresserboder. Deilig appelsinjuice som presses på stedet. Og innenfor er det brød og sirkus. Gasslykter lyser opp små utendørs kjøkken som selger middag til dem som sitter på benker rundt. Ringer av folk viser at her er det en eventyrforteller i midten. Eller en slangetemmer. Islampredikant. Gjøglerne. Spåkone. Akrobater. Det yrer av folk.

1988: FNs generalsekretær engasjerte seg i Vest-Saharakonflikten, men klarte ikke å skape fred.

Marokko er mer enn Marrakesh. Marokko er høye Atlasfjell, milevis med strender

langs Atlanterhavet, Saharaørken og nomader, søppel, gamle byer med nydelig arkitektur, tørre elveleier, appelsinplantasjer, uferdige bygninger, bønnerop, myntete, geiter i trærne.

Vi drar til Essaouira, en doven fiskeby som portugiserne bygde på 15-1600-tallet. Her er ingen innpåslitne guider eller selgere. Men en fin fiskehavn, med gamle trebåter i grønt og blått. En svær hvitkalka mur beskytter hele gamlebyen, og store portaler slipper oss inn. I gatene er det bedagelig folkeliv og hvite hus med grønne, turkise, blå dører. Den grønne fargen symboliserer islam. Og den blå fagen er ment å holde det onde øye borte. Utenfor byen er det en kjempelang strand, den er nesten øde nå på vinteren. Midt på stranda ble det bygd en borg for lenge siden. På sand. Alt som er igjen er borgmurer, hulter til bulter.

1991: FN vedtok en plan for gjennomføring av folkeavstemning i Vest-

Sahara, og den ble godkjent av begge de stridende partene. Likevel er den ikke blitt gjennomført. Marokko har bygd en sandmur mot geriljaen, med miner og elektronisk overvåkning. Vernepliktige marokkanske soldater blir sendt til Vest-Sahara.

Saudiarabia og USA støtter Marokko, og våpen fra blant annet USA og Frankrike brukes på marokkansk side. Polisario støttes av Algerie.

Vi drar ikke til Vest-Sahara. Det er usikkert om vi ville fått tillatelse til å komme dit. Men vi får høre at kamper fremdeles pågår. At tre stykker ble skutt av marokkanske soldater like før vi kom.

Men vi trenger ikke å tenke på det hvis vi ikke vil. Og imorra går flyet hjem. Det er mye vi må handle før vi drar.

PRELATENS HJØRNE

Kjære student. Nå må jeg få komme til orde igjen. Du skal bare ikke tro at jeg ikke er her. For det er jeg. Tror jeg. Skjønt av og til lurer jeg på hvor jeg er. I disse EF tider føler jeg meg hensatt til et tidligere liv. Debat-ten sporer av i tide og utide. Følelsene gnistrer og venner skilles som bitre fiender. Da er det godt vi har kirken. Endelig finnes det noe som det norske folk kan enes om. Kirken er en takknemlig hoggestabbe for alle nordmenns frustrasjoner og lengsler. Og slik skal det være. Vi kristne skal ikke forsvare oss mot alle angrep, men må tåle at vårt liv og oranasjon utsettes for kritiske øyne. Vi har ikke noe å skjule, men kan kanskje være et skjulested for de små og engstelige. De som føler seg utstøtt og forfulgt. De som trenger å vite at noen bryr seg om dem uansett kjønn, hudfarge eller nasjonalitet. Slik er det også med deg min venn, hvis du trenger et sted å være, noen å snakke med, gråte ut hos eller krangle med så kan jeg gi deg litt tid og en kopp kaffe i en slitsom studenthverdag.

"Enighet er ei det beste, men at man noget vil", sa Ibsen. Vå-

re norske frustrasjoner og kran- glete diskusjoner fører nok til mye skrik og lite ull. Hvorfor henge seg opp i de store tingene når det finnes så mange bagatel-ler. Hva vil vi så her på berget? Ha det bra og klare oss selv. Slik er nordmanns vis. Vi eksporterer de menneskene ut av vårt land, av vår nærhet, som ikke passer inn eller som kan bli for dyre å ta vare på. Hvor blir det så av den berømte norske men-neskekjærlighet og gjestfrihet? Den ble talt ut som debetpost i siste statsbudsjett. Omsorg uten omkostninger. Et menneskever- dig liv har sin pris. Problemet blir bare hvem som skal få det. Enn si hvem som skal betale for det.

Ta det ikke ille opp, du kan ikke klandres for noe. Ingen dår- lig samvittighet skal plage dine søte drømmer. Du må konsen- trere deg om pensum og dine gode venner. Men skulle en flykt- ning krysse ditt spor håper jeg at du lar ham få kjenne at du bryr deg og tar ham inn i varmen og lyset.

Med flyktig hilsen Dagfinn,
pastor loci/o

Studentutvalget og semester- avgifta

Øyvind Hanssen skriver i et leserbrev i forrige num- mer av Utopia om student- pampenes bruk av semester- avgifta. Det er riktig at Studentutvalget (SU) bud- sjett er på 778 000 kroner. Som det blir påpekt i leser- brevet kommer "mesteparten av dette fra semesteravgifta", nemlig ca. 55%. Det medfø- rer at rundt regnet 35 kroner av hver semesteravgift går til drift av de institusjoner som ivaretar studentenes interes- ser ved UiTø. Disse midlene skal dekke de utgifter man har ved å drive politikk for å forbedre studentenes situa- sjon. Studentråds (SR) le- ders lønn blir i stor del til- bakeført av Norsk Studentunion (NSU), all den tid SR-leder også er NSUs lokalagsleder. SU skal være saksforberedende organ for SR og Hovedallmøtet (HAM), samtidig som det skal iverksette de vedtak SR og HAM gjør. SU tar seg av den daglige kontakten med Universitetets administrasjon og NSU sentralt. SU er til for studentene og kjemper for deres sak. Hva som er stu- dentenes sak er det opp til

studentene selv å definere gjen- nom SR og HAM.

Det Øyvind Hanssen ikke nevner, men som utgjør en ut- giftspost for Samskipnaden (Si- Tø) er honoraret til studentre- presentantene i SiTø-styret. I henhold til HAM vedtak 65/90 utgjør dette for styrerepresentan- tene (slik som Øyvind Hanssen) 10 % stilling i lønnstrinn 3 for tiden ca. 1000 kroner pr. mnd. Trykking av sakspapirer til HAM utgjør ca. 10.000 kroner av den fellesposten som heter adminis- trasjonsutgifter.

Det faktum at de fleste stu- denter "gir blaffen i studentpoli- tikk" er et tragisk faktum, men en sak SU tar alvorlig og jobber seriøst med. SU jobber både innad og utad for å aktivere stu- dentene såvel faglig som poli- tisk. Øyvind Hanssens innspill i Utopia med tall og budsjett vil sikkert øke den generelle inter- essen for studentpolitikk, og så- ledes hjelpe SU med å øke del- tagelsen i studentpolitikken.

SU ser frem til et fruktbart samarbeide med Hanssen i frem- tiden.

Thomas Sandvik
Informasjonsansvarlig i SU

EØS-avtalen og norske psykologer

PSIO (Psykologistudente- nes Interesseorganisasjon) har som ett av sine punkt på handlingsplan for perio- den 92/93 å kartlegge hvil- ke konsekvenser EØS-av- talen vil ha for norske psykologer og psykologi- studenters forhold.

Psykologer under EØS' terårsperspektiv

Daværende helsedirektør Torbjørn Mork sendte i september '92 en oriente- ring til landets fylkesleger om EØS-av- talen og godkjenning av helsepersonell. Avtalen omfatter en rekke EF-direkti- ver om helsepersonell. Disse direktive- ne regulerer dels krav som skal stilles til utdanning for vedkommende profesjon, dels den gjensidige godkjenning lande- ne imellom av disse yrkesutøverne. En del helseprofesjoner er regulert ved sær- skilte direktiver for hver yrkesgruppe. Dette gjelder leger, tannleger, sykeplei- ere, jordmødre og farmasøyter. Videre foreligger det et direktiv som omfatter regulerte yrkesgrupper med utdanning på høghskolenivå av minst tre års varig- het (Det vil si grupper som det er god- gjenningsordninger for). Psykologer omfattes under dette direktivet, og som hovedregel skal det gis godkjenning av søkere fra et annet avtaleland som fyller minimumsvilkårene. Utgangspunktet er at for yrkesgrupper som har mer enn tre års utdanning etter videregående skole, og som det er godkjenningsordninger for, kan godkjenning ikke nektes på grunnlag av at vedkommende ikke an- sees som kvalifisert. Imidlertid vil det kunne kreves at personer med utdan- ning fra et annet avtaleland skal gjen- nomgå prøveperiode eller egnethetsprø- ve før godkjenning gis, dersom den utdanning vedkommende har, avviker i betydelig i innhold eller varighet fra den tilsvarende utdanning i vertslandet. Marianne Kjøllestad, rådgiver i helsedi- rektoratet, sier at for psykologer vil det- te kunne være aktuelt, ettersom den nor- ske psykologutdanningen er vesentlig mer omfattende enn den man finner i en del andre land.

Psykologutdannelsen

Norsk Psykologforening ved Tor- leiv Odland frykter ikke en EØS-tilpass- ning. Han viser til både Danmark og Tyskland har hatt overskudd av psyko- loger i mange år. Vi har hatt felles ar- beidsmarked i Skandinavia i femten år, men inntil det siste har vi ikke hatt noe særlig tilstrømming av danske psyko- loger. Det Odland imidlertid frykter mer er at det vil legges press på Norge for å forandre psykologutdannelsen slik at den blir mer lik den i andre EØS-land. Dette kan bli et pressmiddel dersom vi står hardt på krav om tilleggskriterier. Den norske utdannelsen er 6-6,5 år, mens den gjennomsnittlig i andre europeiske land ligger på 3-4 år. Dette vil ikke nødvendigvis si at den norske utdannel- sen er så kvalitativt mye bedre enn de andre lands. Den er lengre og innehol- der mer praksis, mens andre lands er mer spesifikt retningsdreid enn vår er.

Beate Larsen
Leder i PSIO

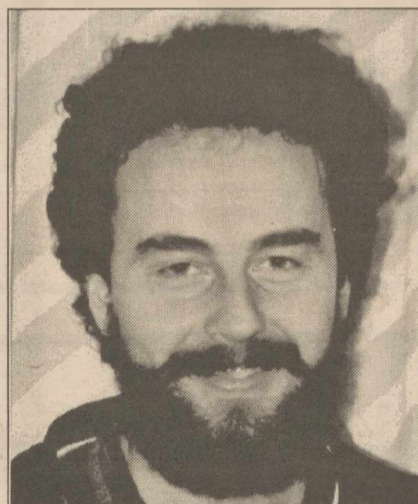
Innlegget er forkortet. red.

Brevvenner søkes

Jeg er 25 år gamle student i England og studerer dental teknologi. Jeg vil gjerne få noen norske venner for å skri- ver brever med. Oppdaget meg at jeg liker mye det norske språket, og har studert det i nesten to år. Jeg tror at det skal være meget fordelaktig til å pusse mitt norsk med brever, bortsett fra å være meget interessant å få kunnskapen om norsker mennesker.

Hilsen
Glenn Humphreys
Cavendish Hall of Residence,
Cavendish Street,
Manchester,
England

Havseiler søker mannskap

Geir Olsen trenger mannskap.

En tretti fots havseiler med skipper Geir Olsen trenger mannskap til en tur fra Oslo til Tromsø. Reisen vil foregå i tidsrommet 20. april-15. mai 1993. Det kan være en fordel med kunnskap fra tidligere seiling men dette er ingen be- tingelse for å bli med på turen. Det er også en fordel om de interesserte har egen overlevingsdrakt. Men dette er heller ikke absolutt nødvendig for å bli med på turen. Utgiftene strekker seg til kost ombord, eventuelt til litt bensin til motorbruk. Gutter og jenter som synes dette høres spennende ut midt i eksa- mensperioden kan ringe til Geir Olsen i Oslo på telefon: 22 29 69 53. Det kan jo også være en idé for de som trenger å komme bort fra hverdagens travelhet og trenger fred og ro til sin eksamensle- sing. Så lenge været holder i hvertfall.

Printer til PC ønskes kjøpt.
Tlf:083-85151

Det er nå mulig å sette inn rubrikkannonser i Ut-ropia. Har du noe du vil selge, kjøpe, bytte, leie, låne eller gi bort, kom inn- om Utropiakontoret med en lapp. Rubrikkannonser er gratis for studenter. Vi holder til i kjelleren un- der ISL. Utopia kommer ut hver 14. dag.

L
E
S
E
R
S
I
D
A

